

Lag

om ordnande av arbetskraftsservice

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Tillämpningsområde

Denna lag innehåller bestämmelser om offentlig arbetskraftsservice som omfattas av kommunernas organiseringsansvar och om de uppgifter som gäller sådan service. Genom offentlig arbetskraftsservice tryggas tillgången på kompetent arbetskraft och möjligheterna för dem som söker arbete att få arbete, uppkomsten av ny företagsverksamhet främjas och företagets verksamhetsförutsättningar och arbetslivet förbättras. Lagen innehåller också bestämmelser om vissa uppgifter som staten har inom offentlig arbetskraftsservice.

Bestämmelserna i 143 och 144 § tillämpas på arbetskraftsservice som tillhandahålls av enskilda aktörer.

2 §

Offentlig arbetskraftsservice

Som offentlig arbetskraftsservice enligt denna lag ordnas

- 1) arbetsförmedling,
- 2) information, rådgivning och vägledning,
- 3) träning,
- 4) arbetskraftsutbildning,
- 5) utbildning inom omställningsskyddet.

I den offentliga arbetskraftsservicen ingår även sakkunnigbedömningar som gäller enskilda kunders serviceprocess, försöksverksamhet enligt denna lag, arbetssökandes frivilliga studier som stöds med arbetslöshetsförmån samt stöd, subventioner och ersättningar till arbetsgivare och enskilda kunder.

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *arbetskraftsmyndighet* den myndighet vid en kommun eller samkommun som ansvarar för att ordna arbetskraftsservice samt den myndighet till vilken myndighetsuppgifter enligt denna lag har överförts enligt vad som avses i 13 § 2 mom.,

RP 207/2022 rd

AjUB 26/2022 rd

RSv 332/2022 rd

2) *kund* en fysisk person (*enskild kund*) eller en arbetsgivare som ansöker om eller får service, stöd, subvention eller ersättning enligt denna lag,

3) *arbetssökande* en enskild kund som är registrerad som arbetssökande och vars jobbsökning är i kraft på det sätt som avses i 27 och 28 §,

4) *arbetslös* en person som

a) inte står i ett anställningsförhållande; som arbetslös betraktas även den som står i ett anställningsförhållande och som är permitterad på heltid eller vars ordinarie arbetstid per vecka är under fyra timmar eller vars varierande arbetstid per vecka enligt ett arbetsavtal med garanterad minimiarbetstid är under fyra timmar,

b) inte på det sätt som avses i 2 kap. i lagen om utkomtskydd för arbetslösa (1290/2002) är sysselsatt på heltid i företagsverksamhet eller i eget arbete mer än två veckor utan avbrott; som arbetslös betraktas även den som utan hinder av sysselsättning i företagsverksamhet eller i eget arbete har rätt till arbetslöshetsförmån enligt 2 kap. 5 a § i lagen om utkomtskydd för arbetslösa, och

c) inte är studerande på heltid enligt 2 kap. 10 § i lagen om utkomtskydd för arbetslösa; som arbetslös betraktas även den som utan hinder av studier har rätt till arbetslöshetsförmån enligt 10 b § i det kapitlet,

5) *person som hotas av arbetslöshet* en person som inte är arbetslös och som

a) löper risk att bli arbetslös inom två veckor,

b) är en sådan person som avses i 69 § 1 mom.,

6) *lönesubventionerat arbete* arbete där arbetsgivaren för arbetstagarens lönekostnader har beviljats lönesubvention eller sysselsättningsstöd avseende personer som fyllt 55 år enligt 10 kap., samt i 108 § avsett arbete ordnat på basis av sysselsättningskyldighet,

7) *sysselsättningsplan* en plan som Arbetskraftsmyndigheten upprättat tillsammans med den arbetssökande,

8) *plan som ersätter sysselsättningsplan* en aktiveringsplan enligt lagen om arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte (189/2001), en integrationsplan enligt lagen om främjande av integration (1386/2010) eller en sektorsövergripande sysselsättningsplan enligt lagen om sektorsövergripande främjande av sysselsättningen (/),

9) *jobbsökningskyldighet* den skyldighet en arbetssökande enligt en i 5 kap. avsedd sysselsättningsplan har att inom en granskningsperiod söka arbetsmöjligheter som ett villkor för erhållande av arbetslöshetsförmån,

10) *omställningsskydd* en åtgärdsmodell som Arbetskraftsmyndigheten, arbetsgivaren och arbetstagare genomför i samarbete med varandra, med hjälp av vilken man försöker hjälpa en arbetstagare som blir arbetslös på grund av uppsägning eller permittering eller på grund av att en visstidsanställning upphör att så snabbt som möjligt få arbete på nytt och som består av sådan service enligt denna lag som överenskommit i sysselsättningsplanen och eventuell annan service som utvecklar yrkesfärdigheterna,

11) *den allmänna gruppundantagsförordningen om statligt stöd* kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget,

12) *de minimis-stöd* stöd som omfattas av kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse, kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn eller kommissionens förordning (EU) nr 717/2014 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom fiskeri- och vattenbrukssektorn,

13) *ekonomisk verksamhet* tillhandahållande av varor eller tjänster på marknaden.

När det i denna lag hänvisas till anställningsförhållanden och lagstiftning som ska iakttas i anställningsförhållanden, gäller det också tjänsteförhållanden och lagstiftning som ska iakttas i tjänsteförhållanden.

4 §

Ordnande och tillhandahållande av offentlig arbetskraftsservice

Offentlig arbetskraftsservice ska ordnas utifrån behoven och med förutseende av förändringarna inom näringslivet och arbetsmarknaden samt utifrån kundernas servicebehov. Servicen ska planeras och genomföras så att den med avseende på innehåll, kvalitet och omfattning uppfyller kundens servicebehov.

Offentlig arbetskraftsservice ska tillhandahållas utifrån kundens servicebehov, som arbetskraftsmyndigheten ska bedöma i samråd med kunden. Kunder ska tillhandahållas sådan service som på bästa sätt tryggar tillgången på kompetent arbetskraft, hjälper enskilda kunder få arbete på den öppna arbetsmarknaden och bidrar till att företagsverksamhet inleds. Närmare bestämmelser om bedömning av arbetssökandes servicebehov finns i 4 kap.

Offentlig arbetskraftsservice ska tillhandahållas i form av service som kunderna kan använda på egen hand och i form av personlig service. Hur en kund utträttar ärenden hos arbetskraftsmyndigheten samt hur kontakten mellan kunden och myndigheten ska skötas bestäms utifrån denna lag och det bedömda servicebehovet.

5 §

Principer för ordnande och tillhandahållande av service

Inom offentlig arbetskraftsservice ska jämlikhet och opartiskhet iakttas, och arbetstvister får inte påverka det huruvida service tillhandahålls. Arbetssökande ska informeras om arbetstvister när arbete erbjuds.

När offentlig arbetskraftsservice ordnas, produceras och utvecklas, när det informeras om offentlig arbetskraftsservice och när personer hänvisas till offentlig arbetskraftsservice ska lika-behandling och jämställdhet på arbetsmarknaden främjas. När offentlig arbetskraftsservice ordnas ska det främjas särskilt att personer i svag ställning på arbetsmarknaden får arbete.

6 §

Avgiftsfrihet

Offentlig arbetskraftsservice är avgiftsfri för enskilda kunder. Offentlig arbetskraftsservice är avgiftsfri för arbetsgivare med undantag av sådan gemensamt anskaffad utbildning som avses i 62 §.

7 §

Finansiering

Kommuner beviljas statsandel för ordnande av sådan offentlig arbetskraftsservice som avses i denna lag och för skötsel av de uppgifter som gäller sådan service. Bestämmelser om beviljande av statsandel finns i lagen om statsandel för kommunal basservice (618/2021).

8 §

Hänvisande till en annan serviceanordnare och samordning av servicen

Om en kunds servicebehov gör det nödvändigt med annan service än den som arbetskraftsmyndigheten ordnar, ska kunden informeras om vilka andra servicemöjligheter som finns och vid behov hänvisas till en annan myndighets eller serviceanordnares service, vid behov i samarbete med dessa. Arbetskraftsmyndigheten ska vid behov samarbeta med den andra serviceanordnaren för att samordna servicen.

9 §

Samarbetskyldighet

Vid verkställighet, planering och utveckling av offentlig arbetskraftsservice ska arbetskraftsmyndigheterna samarbeta med varandra samt med närings-, trafik- och miljöcentralerna, närings-, trafik- och miljöcentralernas utvecklings- och förvaltningscenter (*utvecklings- och förvaltningscentret*), välfärdsområdena, Folkpensionsanstalten och andra myndigheter samt utbildningsanordnare, arbetslivsorganisationer och andra intressentgrupper.

10 §

Den arbetssökandes bostad, hemkommun och pendlingsområde

En arbetssökande ska underrätta arbetskraftsmyndigheten om de kontaktuppgifter med hjälp av vilka den arbetssökande kan nås utan dröjsmål och om ändringar i kontaktuppgifterna.

Såvida det inte finns skäl att bedöma saken på annat sätt betraktas som en arbetssökandes bostad vid tillämpningen av denna lag i första hand den adress som den arbetssökande uppger för arbetskraftsmyndigheten och i andra hand den adress som avses i 13 § 1 mom. 3 punkten i lagen om befolkningsdatasystemet och de certifikattjänster som tillhandahålls av Myndigheten för digitalisering och befolkningsdata (661/2009). Som den arbetssökandes hemkommun betraktas den hemkommun som i enlighet med lagen om hemkommun (201/1994) antecknats i befolkningsdatasystemet.

Pendlingsområdet sträcker sig 80 kilometer från personens faktiska bostad.

11 §

Tillämpning av den allmänna gruppantagsförordningen om statligt stöd

Om stöd som avses i denna lag beviljas i form av stöd enligt den allmänna gruppantagsförordningen om statligt stöd, tillämpas på stödet utöver villkoren enligt denna lag de villkor som föreskrivs i den förordningen.

Stöd enligt den allmänna gruppantagsförordningen om statligt stöd beviljas inte, om

1) den som ansöker om stöd är ett företag i svårigheter enligt artikel 2.18 i den förordningen, eller

2) den som ansöker om stöd är föremål för betalningskrav på grundval av beslut av Europeiska kommissionen så som avses i artikel 1.4 a i den förordningen.

2 kap.

Kommunens organiseringsansvar

12 §

Ordnande av arbetskraftsservice

Kommuner vars arbetskraft uppgår till minst 20 000 personer kan själva ordna den arbetskraftsservice som enligt denna lag omfattas av kommunens organiseringsansvar. Om en kommuns arbetskraft är mindre än 20 000 personer ska kommunen i syfte att ordna servicen bilda ett samarbetsområde (*sysselsättningsområde*) tillsammans med en eller flera andra kommuner så att arbetskraften i de kommuner som ingår i sysselsättningsområdet uppgår till minst 20 000 personer totalt. Sysselsättningsområdet ska utgöra ett geografiskt sammanhängande och i arbetsmarknads- och pendlingshänseende funktionellt område.

Med en kommuns arbetskraft enligt 1 mom. avses det totala antalet sysselsatta och arbetslösa i kommunen enligt Statistikcentralens sysselsättningsstatistik.

13 §

Samarbete mellan kommuner för att fullfölja organiseringsansvaret

De kommuner som bildar ett sysselsättningsområde ska avtala om hur arbetskraftsservicen och de uppgifter som har samband med arbetskraftsservicen ska organiseras baserat på lagstadgat samarbete enligt kommunallagen (410/2015).

Servicen ska organiseras och produceras med beaktande av den befintliga verksamheten i de kommuner som deltar i samarbetet, befolkningsstrukturen i sysselsättningsområdet, kundernas servicebehov och andra omständigheter avseende tillhandahållandet av service. Trots 8 § 2 mom. 5 punkten i kommunallagen kan den kommun eller samkommun som ansvarar för organisationen komma överens om hur arbetskraftsmyndigheternas befogenheter enligt denna lag ska utövas med iakttagande av vad som i 54 § i kommunallagen föreskrivs om avtal om skötseln av en myndighetsuppgift.

14 §

Bildande av sysselsättningsområden i vissa situationer

Om arbetskraften i en kommun som självständigt ansvarar för att ordna servicen eller den sammanlagda arbetskraften i kommunerna i ett sysselsättningsområde vid utgången av tre på varandra följande kalenderår understiger det som anges i 12 § 1 mom. i denna lag och kommunen eller sysselsättningsområdet inte har beviljats ett sådant tillstånd som avses i 4 § i lagen om införande av lagen om ordnande av arbetskraftsservice och vissa lagar som har samband med den (/), ska kommunen eller sysselsättningsområdets kommuner vidta åtgärder för att med andra kommuner avtala om ett sådant samarbete som uppfyller villkoren i 12 § i denna lag. Avtalet ska ingås så att det är i kraft senast från ingången av det andra året efter tidsfristen.

15 §

Upplysningskyldighet

De kommuner som bildar ett sysselsättningsområde ska till arbets- och näringsministeriet ge in ett avtal om ett gemensamt organ eller ett grundavtal för en samkommun. Avtalet ska ges in till arbets- och näringsministeriet inom två veckor från det att samarbetsavtalet eller grundavtalet godkänns.

En kommun som har beslutat att ordna arbetskraftsservice självständigt ska ge in beslut om detta till arbets- och näringsministeriet inom två veckor från det att beslutet fattas.

Om det sker en ändring i medlemskommunerna eller parterna i ett sysselsättningsområde, ska arbets- och näringsministeriet upplysas om ändringen i överensstämmelse med 1 och 2 mom.

När de handlingar som avses i denna paragraf ges in ska också en plan för hur arbetskraftsservicen kommer att ordnas ges in. Av planen ska följande framgå:

- 1) de ekonomiska resurser och personalresurser som reserveras för skötseln av uppgifterna enligt denna lag och hur resurserna ska riktas,
- 2) lösningarna för hur servicen enligt denna lag ska produceras och riktas,
- 3) antalet verksamhetsställen och var verksamhetsställena är belägna,
- 4) samarbetspartner och samarbetsformer,
- 5) främjande av arbetskraftsinvandring, matchning av arbetskraft och arbetstillfällen samt arbetskraftens rörlighet,
- 6) beredskap för situationer med strukturförändringar.

16 §

Statsrådets beslutanderätt

Om den i 12 § avsedda arbetskraften i en kommun understiger 20 000 personer och statsrådet inte har beviljat ett sådant tillstånd som avses i 4 § i lagen om införande av lagen om ordnande av arbetskraftsservice och vissa lagar som har samband med den, och kommunen blir utanför ett sysselsättningsområde, ska statsrådet besluta att ett sysselsättningsområde bildas eller att kommunen ingår i ett sysselsättningsområde samt bestämma kostnadsfördelningen, förvaltningsmodellen, de principer enligt vilka tjänsterna och uppgifterna ska organiseras och annat som är nödvändigt för att organisera samarbetet och som kommunerna inte har avtalat om. Innan statsrådet fattar beslutet ska det höra de berörda kommunerna och det berörda sysselsättningsområdet. Statsrådets beslut om villkoren för samarbetet är i kraft tills de berörda kommunerna avtalar något annat. De berörda kommunerna ska omedelbart inleda förfarande för ändring av samarbetsavtal. Bestämmelser om ändring av samarbetsavtal finns i kommunallagen.

Statsrådet får fatta beslut enligt 1 mom. också om

- 1) en kommun eller ett sysselsättningsområde i övrigt inte uppfyller de villkor som föreskrivs i 12 § 1 mom.,
- 2) en kommun som ansvarar för att ordna service och vars arbetskraft under tre på varandra följande år har understigit 20 000 personer blir utanför ett sysselsättningsområde,
- 3) den sammanlagda arbetskraften i kommunerna i ett sysselsättningsområde under tre på varandra följande år har understigit 20 000 personer och kommunerna inte avtalar om att utöka sysselsättningsområdet eller om att bilda ett nytt sysselsättningsområde som uppfyller villkoren i 12 §,
- 4) en eller flera kommuner meddelar utträde ur ett sysselsättningsområde varefter kommunen eller sysselsättningsområdet inte uppfyller villkoren i 12 § och det inte har avtalats om ett nytt sysselsättningsområde som uppfyller villkoren,
- 5) det är fråga om en situation enligt 24 § 3 mom.

17 §

Skyldighet att tillhandahålla service

Arbetskraftsmyndigheten ska tillhandahålla arbetskraftsservice till enskilda kunder som har sin i lagen om hemkommun avsedda hemkommun i kommunen eller sysselsättningsområdet i fråga. Om en person inte har någon hemkommun i Finland eller har sin hemkommun i landskapet Åland, ska servicen tillhandahållas av den kommun där personen huvudsakligen vistas.

Arbetskraftsmyndigheten ska tillhandahålla arbetskraftsservice också till sådana enskilda kunder som på grund av arbete, studier, fritid, en nära anhörig eller annan närstående person som bor i kommunen eller av någon annan motsvarande orsak regelbundet eller en längre tid bor eller vistas i kommunen eller i en kommun i sysselsättningsområdet. En sådan person ska göra en skriftlig anmälan till den arbetskraftsmyndighet som bestäms på grundval av personens hemkommun om att personen blir kund hos den andra arbetskraftsmyndigheten.

Arbetskraftsmyndigheten får inte på grundval av hemkommun eller bostads- eller vistelseort begränsa en enskild kunds möjligheter att delta i arbetskraftsutbildning, om inte något annat följer av särskilda skäl.

Arbetskraftsmyndigheten ska tillhandahålla arbetsgivare arbetskraftsservice oberoende av deras hemort eller verksamhetsställe.

18 §

Ersättning i vissa fall för kostnader för tillhandahållande av arbetskraftsservice

Om en arbetskraftsmyndighet tillhandahåller en i 17 § 2 mom. avsedd enskild kund service, ska kundens hemkommun ersätta den arbetskraftsmyndigheten för kostnaderna för servicen. Hemkommunen ska ersätta kostnaderna också när en enskild kund deltar i arbetskraftsutbildning ordnad av en annan arbetskraftsmyndighet än den som bestäms på grundval av hemkommun.

Ersättningen ska basera sig på den produktifiering eller det produktpris som kommunen använder för att följa upp sin verksamhet eller som samkommunen använder för fakturering till medlemskommunerna. Närmare bestämmelser om grunderna för ersättning för service och om faktureringsförfarandet får utfärdas genom förordning av arbets- och näringsministeriet.

19 §

Servicesspråk

Bestämmelser om rätten att använda finska eller svenska och att bli hörd och få expeditioner på finska eller svenska samt om rätten till tolkning vid användningen av dessa språk hos myndigheter finns i språklagen (423/2003). Inom sådan offentlig arbetskraftsservice som avses i denna lag har kunden dock rätt att i egen sak använda sitt eget språk, finska eller svenska, också i kontakt med enspråkiga arbetskraftsmyndigheter.

För att de språkliga rättigheterna ska tillgodoses har kunden rätt att utträta ärenden också hos någon annan arbetskraftsmyndighet än den som bestäms på grundval av kundens hemkommun. På ersättning av kostnaderna för servicen tillämpas 18 §.

3 kap.

Styrning och tillsyn

20 §

Allmän styrning av den offentliga arbetskraftsservicen

Arbets- och näringsministeriet har hand om den allmänna styrningen och utvecklingen av samt tillsynen över den offentliga arbetskraftsservicen.

21 §

Nationella mål för främjande av sysselsättningen

Statsrådet fastställer de nationella målen för främjande av sysselsättningen en regeringsperiod åt gången, efter föredragning från arbets- och näringsministeriet. Arbets- och näringsministeriet

ska årligen följa upp och utvärdera hur målen har uppnåtts. Statsrådet kan se över målen om det sker väsentliga förändringar i arbetsmarknadsläget.

I de nationella målen för främjande av sysselsättningen kan följande anges:

1) mål för att säkerställa att arbetskraftsservicen förverkligas, att servicen är verkningsfull och samordnad och tillgodoser de språkliga rättigheterna samt mål för att främja jämställdhet mellan könen och likabehandling,

2) mål som gäller tillgång på kompetent arbetskraft och att främja invandring av experter,

3) mål för samarbetet mellan staten, kommunerna, sysselsättningsområdena och övriga aktörer,

4) utvecklingsmål för sysselsättningsförvaltningen,

5) utvecklingsmål för informationshanteringen och digitaliseringen inom arbetskraftsservicen, samt

6) andra mål än de som anges i 1—5 punkten och som behövs för att främja sysselsättningen.

Närmare bestämmelser om beredning och översyn av de nationella målen för främjande av sysselsättningen får utfärdas genom förordning av statsrådet.

22 §

Nationell delegation för främjande av sysselsättningen och delegationens uppgifter

Statsrådet ska efter föredragning från arbets- och näringsministeriet tillsätta en nationell delegation för främjande av sysselsättningen och utse en ordförande och en vice ordförande för delegationen. Delegationen ska tillsättas för en regeringsperiod åt gången. I delegationen ska det åtminstone ingå representanter för kommunerna, de relevanta ministerierna, den statliga regionförvaltningen och organisationerna inom arbetslivet och näringslivet.

Delegationen har till uppgift att ge arbets- och näringsministeriet stöd när ministeriet styr främjandet av sysselsättningen, följa och förutse hur servicesystemet fungerar och behandla utvecklingsbehov som gäller främjandet av sysselsättningen. Delegationen ska varje regeringsperiod lämna en redogörelse om läget för servicesystemet till statsrådet. Redogörelsen ska innehålla en bedömning av hur servicesystemet fungerar och hur förutsättningarna att ordna service uppfylls, inbegripet hur finansieringssystemet fungerar och hur ändamålsenliga kriterierna för organiseringsansvar är. I samband därmed kan delegationen även göra framställningar om ändringar i lagstiftningen och andra ändringar.

Närmare bestämmelser om delegationens sammansättning, sektioner, uppgifter och arbetsmetoder får utfärdas genom förordning av statsrådet.

23 §

Regionala diskussioner för samarbete och uppföljning i syfte att främja sysselsättningen

Arbets- och näringsministeriet och närings-, trafik- och miljöcentralen ska med arbetskraftsmyndigheterna regelbundet föra regionala diskussioner för samarbete och uppföljning i syfte att främja sysselsättningen. Också andra aktörer som är viktiga med tanke på främjandet av sysselsättningen kan delta i diskussionerna.

Diskussionerna ska bygga på uppföljnings- och analysdata om sysselsättning och arbetskraftsservice. Parterna ska diskutera hur sysselsättningen har främjats inom varje närings-, trafik- och miljöcentralers verksamhetsområde mot bakgrund av de nationella målen och de lokala villkoren för främjande av sysselsättningen. Vid diskussionerna ska parterna behandla åtminstone vilken effekt den arbetskraftsservice som arbetskraftsmyndigheterna ordnat har haft och behoven i fråga om utveckling och samarbete, samt stödja utbyte av erfarenheter och spridning av god praxis i fråga om arbetskraftsservice i olika regioner som har visat sig vara bra och verkningsfull.

Närmare bestämmelser om ordnande av regionala diskussioner för samarbete och uppföljning i syfte att främja sysselsättningen och om innehållet i diskussionerna får utfärdas genom förordning av statsrådet.

24 §

Stöd för att trygga förutsättningarna att ordna arbetskraftsservice samt samrådsförfarande

Arbetskraftsmyndigheten och staten ska tillsammans utreda vilka möjligheter arbetskraftsmyndigheten har att trygga den service som lagstiftningen kräver. Vid behov ska arbetskraftsmyndigheten och staten vidta åtgärder för att trygga förutsättningarna för servicen.

Arbets- och näringsministeriet kan inleda ett samrådsförfarande med en sådan arbetskraftsmyndighet vars kapacitet att ordna arbetskraftsservice har försämrats avsevärt under två på varandra följande år jämfört med andra motsvarande arbetskraftsmyndigheter som anordnar arbetskraftsservice. Arbets- och näringsministeriet, arbetskraftsmyndigheten och finansministeriet ska överlägga och komma överens om en handlingsplan för att rätta till situationen samt komma överens om hur planen ska följas upp. Arbetskraftsmyndigheten ska utan dröjsmål upprätta och behandla handlingsplanen och delge sitt beslut om planen till arbets- och näringsministeriet och finansministeriet för eventuella vidare åtgärder.

Om arbets- och näringsministeriet och finansministeriet tillsammans bedömer att arbetskraftsmyndighetens kapacitet att ordna i denna lag avsedd arbetskraftsservice trots den handlingsplan som avses i 2 mom. avsevärt har försämrats på ett icke-tillfälligt sätt, kan statsrådet efter att ha hört arbetskraftsmyndigheten fatta ett i 16 § avsett beslut om sysselsättningsområde.

Arbets- och näringsministeriets och finansministeriets gemensamma bedömning av huruvida arbetskraftsmyndighetens kapacitet att ordna arbetskraftsservice avsevärt har försämrats på det sätt som avses i 2 mom. ska grunda sig på en övergripande utvärdering av ordnandet av service, tillgången på service och kommunens eller samkommunens ekonomi. Saker som kan beaktas i utvärderingen är aktiveringsgraden för långtidsarbetslösa eller annan motsvarande sysselsättningsfrämjande verksamhet, det att arbetslösheten i kommunen eller sysselsättningsområdet jämfört med läget hos motsvarande arbetskraftsmyndigheter har ökat i mer än 12 månader, det huruvida diskussioner som gäller den i 4 kap. avsedda serviceprocessen för arbetssökande har ordnats i kommunen eller sysselsättningsområdet samt det att arbetskraftsmyndighetens kapacitet att ordna i denna lag avsedd arbetskraftsservice avsevärt har försämrats av någon annan orsak.

Närmare bestämmelser om samrådsförfarandena för sysselsättningsförvaltning, om upprättande och uppföljning av handlingsplaner samt om grunderna för bedömning av hur arbetskraftsmyndigheter har ordnat arbetskraftsservice får utfärdas genom förordning av statsrådet.

25 §

Tillsyn

Regionförvaltningsverken behandlar förvaltningsklagan som gäller lagenligheten hos sådana uppgifter och sådan offentlig arbetskraftsservice som denna lag ålägger arbetskraftsmyndigheter. Bestämmelser om förvaltningsklagan finns i 8 a kap. i förvaltningslagen (434/2003).

Ett regionförvaltningsverk kan också på eget initiativ utöva tillsyn över de uppgifter och den service som avses i 1 mom. Tillsynen får omfatta inspektioner. På inspektionerna tillämpas 39 § i förvaltningslagen.

Närmare bestämmelser om innehållet i tillsynen på eget initiativ och inspektionerna får utfärdas genom förordning av statsrådet.

26 §

Påföljder inom tillsynen på eget initiativ

Om det i samband med tillsyn på eget initiativ konstateras att en Arbetskraftsmyndighet eller en anställd hos Arbetskraftsmyndigheten har förfarit felaktigt eller underlåtit att fullgöra sin skyldighet, kan regionförvaltningsverket göra den övervakade uppmärksam på kraven på god förvaltning eller underrätta den övervakade om sin uppfattning om ett lagenligt förfarande. Anses detta inte vara tillräckligt med beaktande av de omständigheter som inverkar på helhetsbedömningen av saken, kan den övervakade ges en anmärkning, om inte det felaktiga förfarandet eller underlåtenheten är av sådan art eller så allvarlig att det finns orsak att vidta åtgärder för att inleda ett förfarande enligt någon annan lag.

Om väsentliga brister som gäller ordnandet av i denna lag avsedd service upptäcks eller om verksamheten i övrigt strider mot lag, får regionförvaltningsverket meddela Arbetskraftsmyndigheten ett föreläggande om att bristerna eller missförhållandena ska avhjälpas. När ett föreläggande meddelas ska det sättas ut en tid inom vilken behövliga åtgärder ska vidtas. Föreläggandet får förenas med vite. Bestämmelser om vite finns i viteslagen (1113/1990).

Regionförvaltningsverket ska regelbundet underrätta Arbets- och näringsministeriet om viktiga tillsynsåtgärder och om brister som upptäckts vid tillsynen. När det är fråga om väsentliga brister i en Arbetskraftsmyndighets verksamhet ska regionförvaltningsverket dock underrätta Arbets- och näringsministeriet omedelbart.

4 kap.

Serviceprocessen för arbetssökande

27 §

Inledande av jobbsökning

En enskild kunds jobbsökning inleds den dag då kunden elektroniskt begär det via den för ändamålet avsedda nättjänsten eller personligen hos Arbetskraftsmyndigheten och kunden registreras som arbetssökande i den i 120 § avsedda nationella informationsresursen för Arbetskraftsservice. Arbetskraftsmyndigheten kan också godkänna en begäran som framförts på annat sätt.

Förutsättningen för att en enskild kund ska registreras som arbetssökande är att personen

- 1) lämnar de uppgifter om sin arbetserfarenhet, arbetsförmåga, utbildning och övriga kompetens som behövs med tanke på sysselsättning och offentlig Arbetskraftsservice,
- 2) meddelar sin adress och andra kontaktuppgifter för att utan dröjsmål kunna nås, och
- 3) vidtar de övriga åtgärder som serviceprocessen för arbetssökande kräver.

Om inte något annat följer av internationella avtal som är förpliktande för Finland, förutsätter registreringen av en utländsk medborgare eller statslös person som arbetssökande dessutom att denna

1) på basis av internationella avtal om Arbetskraftens fria rörlighet som är förpliktande för Finland har rätt att komma till Finland för att söka arbete och förvärvsarbeta utan den prövning av tillgången på Arbetskraft som avses i utlänningslagen (301/2004), eller

2) har rätt att förvärvsarbeta med stöd av ett uppehållstillstånd och tillståndet inte är förenat med några begränsningar som gäller Arbetsgivaren.

Om en enskild kund inte kan registreras som arbetssökande, meddelar Arbetskraftsmyndigheten beslut om att registrering avslås.

28 §

När en jobbsökning upphör att vara i kraft

En jobbsökning upphör att vara i kraft om den arbetssökande

1) meddelar Arbetskraftsmyndigheten att den arbetssökande inte längre önskar hålla sin jobbsökning i kraft eller inte förnyar sin jobbsökning,

2) inte inom den tid som Arbetskraftsmyndigheten har satt ut lämnar de redogörelser om sin arbetserfarenhet, arbetsförmåga, utbildning och övriga kompetens som behövs med tanke på sysselsättning och offentlig Arbetskraftsservice,

3) upprepade gånger under en granskningsperiod på 12 månader underlåter att inom den tid som Arbetskraftsmyndigheten har satt ut och på det sätt som myndigheten förutsätter vara i kontakt med myndigheten.

Med att vara i kontakt med myndigheten i enlighet med 1 mom. 3 punkten anses också att anlända till en inledande intervju, ett samtal om jobbsökning och ett kompletterande samtal om jobbsökning vid den tidpunkt som personen själv har reserverat via den för ändamålet avsedda nättjänsten.

Jobbsökningen för utländska medborgare eller statslösa personer som är arbetssökande upphör också att vara i kraft om den arbetssökande inte längre uppfyller de i 27 § 3 mom. angivna förutsättningarna för registrering som arbetssökande.

29 §

Inledande av jobbsökning på nytt

När en jobbsökning har upphört att vara i kraft kan den inledas på nytt med iakttagande av vad som föreskrivs i 27 §. Om jobbsökningen har upphört att vara i kraft med stöd av 28 § 1 mom. 2 punkten krävs det dessutom att den enskilda kunden i samband med begäran om att jobbsökning inleds lämnar de upplysningar som Arbetskraftsmyndigheten begär.

Om jobbsökningen har upphört att vara i kraft med stöd av 28 § 1 mom. 2 eller 3 punkten kan Arbetskraftsmyndigheten begränsa personens rätt att på elektronisk väg inleda jobbsökning i den för ändamålet avsedda nättjänsten.

30 §

Information till arbetssökande

Arbetskraftsmyndigheten ska i samband med att en person registreras som arbetssökande eller utan dröjsmål därefter informera den arbetssökande om den jobbsökningsskyldighet som ingår i sysselsättningsplanen och om andra omständigheter som gäller jobbsökningen, om den offentliga Arbetskraftsservice som står till buds, om villkoren för att jobbsökningen ska vara i kraft och om omställningsskyddet.

Vid behov ska Arbetskraftsmyndigheten dessutom informera den arbetssökande om annan service till stöd för den arbetssökandes jobbsökning och sysselsättning samt om hur man ansöker om arbetslöshetsförmån och om de viktigaste Arbetskraftspolitiska förutsättningarna för att få förmånen.

31 §

Ordnanande av inledande intervju

Arbetskraftsmyndigheten ska ordna en inledande intervju eller ett kompletterande samtal om jobsökning med en arbetssökande inom fem vardagar från jobsökningens början. Om ett kompletterande samtal om jobsökning ordnas, ska en inledande intervju ordnas snarast möjligt därefter.

En ny inledande intervju ordnas endast om det har förflutit minst sex månader sedan jobsökningen har upphört och personen registreras som arbetssökande på nytt.

Den inledande intervjun ordnas vid arbetskraftsmyndighetens verksamhetsställe eller något annat serviceställe, om det inte finns vägande skäl som gör det mer ändamålsenligt att ordna intervjun på annat sätt.

32 §

Ordnande av samtal om jobsökning och kompletterande samtal om jobsökning

Arbetskraftsmyndigheten ska ordna

1) för en arbetssökande som är arbetslös eller hotas av arbetslöshet, fem kompletterande samtal om jobsökning under de tre månader som följer på den inledande intervjun; om ett kompletterande samtal om jobsökning har föregått den inledande intervjun ska myndigheten dock ordna fyra kompletterande samtal om jobsökning,

2) för en arbetssökande som är arbetslös eller hotas av arbetslöshet eller som antingen är anställd på deltid eller permitterad genom förkortad arbetstid, ett samtal om jobsökning alltid när tre månader har förflutit från den inledande intervjun eller det senaste samtalet om jobsökning enligt denna punkt,

3) för en arbetssökande som är arbetslös, två kompletterande samtal om jobsökning inom en månads tid när sex månader har förflutit från den inledande intervjun eller det senaste kompletterande samtalet om jobsökning enligt denna punkt,

4) för enskilda kunder, utöver vad som föreskrivs i 1—3 punkten, kompletterande samtal om jobsökning enligt vad servicebehovet förutsätter.

Samtal om jobsökning och kompletterande samtal om jobsökning enligt 1 mom. 1 punkten ska också ordnas för arbetssökande som deltar i arbetskraftsutbildning, för arbetssökande som deltar i studier som stöds med arbetslöshetsförmån på det sätt som avses i 9 kap. i denna lag eller i 22—24 § i lagen om främjande av integration och för arbetssökande som är i lönesubventionerat arbete eller deltar i rehabilitering, även om personen i fråga inte är arbetslös eller hotas av arbetslöshet, om arbetskraftsutbildningen eller de studier som stöds med arbetslöshetsförmån, de frivilliga studier som stöds med arbetslöshetsförmån eller arbetet med lönesubvention eller rehabiliteringen utan avbrott beräknas fortgå i högst en månad.

Samtal om jobsökning och kompletterande samtal om jobsökning ska ordnas på det sätt som med beaktande av den arbetssökandes servicebehov och av omständigheterna är mest ändamålsenligt. Samtal om jobsökning och kompletterande samtal om jobsökning enligt 1 mom. 3 punkten ordnas inte om den arbetssökandes jobsökning kommer att upphöra inom en månad. Om den arbetssökande är permitterad ordnas de kompletterande samtal om jobsökning som avses i 1 mom. 1 punkten endast om den arbetssökandes begär det.

33 §

Undantag som gäller samtal om jobsökning och kompletterande samtal om jobsökning

Även om en arbetssökande är arbetslös eller hotas av arbetslöshet ordnas inte samtal om jobsökning eller kompletterande samtal om jobsökning enligt 32 § 1 mom. 1 och 3 punkten, om den arbetssökande

1) deltar i en arbetskraftsutbildning som beräknas fortgå längre än en månad,

2) efter grundskolan eller gymnasiet inte har genomgått någon utbildning som leder till examen och som ger yrkesfärdigheter (*ung person som saknar utbildning*) och han eller hon deltar i frivilliga studier som stöds med arbetslöshetsförmån på det sätt som avses i 9 kap. i denna lag eller i 22—24 § i lagen om främjande av integration och som beräknas fortgå längre än en månad,

3) deltar i en sådan i 6 kap. avsedd arbetsprövning som beräknas fortgå längre än en månad,

4) är i lönesubventionerat arbete som beräknas fortgå längre än en månad, eller

5) deltar i sådan rehabilitering utan avbrott som beräknas fortgå längre än en månad.

I situationer som avses i 1 mom. ska ett samtal om jobsökning ordnas för den arbetssökande en månad före det att arbetskraftsutbildningen, de studier som stöds med arbetslöshetsförmån, arbetsprövningen, det lönesubventionerade arbetet eller rehabiliteringen beräknas upphöra. Inom en månad efter samtalet om jobsökning ska ett kompletterande samtal om jobsökning ordnas, såvida det inte är uppenbart onödigt.

För en arbetssökande som deltar i arbetskraftsutbildning ordnad tillsammans med arbetsgivaren inom ramen för gemensam anskaffning av utbildning eller i arbetskraftsutbildning ordnad på motsvarande sätt ordnas samtal om jobsökning och kompletterande samtal om jobsökning endast om det finns ett vägande skäl för detta som gäller den arbetssökandes möjligheter att få arbete eller den arbetssökandes servicebehov.

Även om en arbetssökande är arbetslös eller hotas av arbetslöshet ordnas inte kompletterande samtal om jobsökning enligt 32 § 1 mom. 1 och 3 punkten, om den arbetssökande deltar i frivilliga studier som stöds med arbetslöshetsförmån på det sätt som avses i 9 kap. i denna lag eller i 22—24 § i lagen om främjande av integration och studierna beräknas fortgå längre än en månad, och den arbetssökande efter grundskolan eller gymnasiet har genomgått utbildning som leder till examen och som ger yrkesfärdigheter.

34 §

Innehållet i den inledande intervjun

Vid den inledande intervjun ska Arbetskraftsmyndigheten bedöma den arbetssökandes förutsättningar att söka och få arbete samt den arbetssökandes behov av service till stöd för jobsökning och sysselsättning. Utifrån bedömningen upprättas en sysselsättningsplan, såvida den arbetssökande inte har fått en plan som ersätter en sådan plan.

Vid den inledande intervjun vägleder Arbetskraftsmyndigheten dessutom den arbetssökande till att söka arbetsmöjligheter som är lämpliga för den personen och hänvisar personen till behövlig service. Vid intervjun presenteras den service som den arbetssökande kan få, och parterna kommer överens om hur kunden uträttar ärenden och hur kontakten mellan myndigheten och den arbetssökande i övrigt ska skötas.

35 §

Innehållet i ett samtal om jobsökning

Vid ett samtal om jobsökning ska Arbetskraftsmyndigheten vägleda den arbetssökande till att söka arbetsmöjligheter som är lämpliga för den personen och ge personen stöd i jobsökningen. Myndigheten ska även hänvisa den arbetssökande till behövlig service.

Vid samtalet om jobsökning ska bedömningen av den arbetssökandes servicebehov kontrolleras och en sysselsättningsplan upprättas eller planen revideras.

36 §

Innehållet i ett kompletterande samtal om jobsökning

Ett kompletterande samtal om jobbsökning ska, baserat på bedömningen av den arbetssökandes servicebehov, inriktas på att stödja jobbsökningen eller på att fortsätta utreda servicebehovet och hänvisa den arbetssökande till behövlig service.

Om ett kompletterande samtal om jobbsökning ordnas före en inledande intervju, upprättas en sysselsättningsplan vid det kompletterande samtalet om jobbsökning, såvida det inte har upprättats en ersättande plan för den arbetssökande. Vid ett kompletterande samtal om jobbsökning som ordnas senare kan en sysselsättningsplan utarbetas eller planen revideras.

I stället för ett kompletterande samtal om jobbsökning kan den arbetssökande tillhandahållas annan motsvarande personlig service som är till stöd för jobbsökningen eller bidrar till den arbetssökandes förutsättningar att få arbete.

37 §

Bedömning av den arbetssökandes servicebehov

Arbetskraftsmyndigheten ska beakta åtminstone följande när den bedömer vilken service en arbetssökande person behöver:

- 1) personens kompetens, yrkesskicklighet och egna mål för att utveckla kompetensen och yrkesskickligheten,
- 2) personens arbets- och funktionsförmåga med avseende på hur den påverkar jobbsökningen och förutsättningarna att få arbete,
- 3) personens jobbsökningsfärdigheter samt övriga omständigheter som inverkar på personens möjligheter att få arbete,
- 4) hur sannolikt de är att personen blir arbetslös och att arbetslösheten förlängs.

För att klarlägga servicebehovet kan den arbetssökande hänvisas till undersökningar och bedömningar av arbetsförmågan samt till andra sakkunnigbedömningar. Frågor som gäller den arbetssökandes kompetensutveckling kan bedömas i samarbete med utbildningsproducenter, och den arbetssökandes arbets- och funktionsförmåga kan bedömas i samarbete med producenter av social- och hälsovårdstjänster.

38 §

Sysselsättningsplanens innehåll

Sysselsättningsplanen ska innehålla en jobbsökningsskyldighet och andra åtgärder som gäller jobbsökning eller utvecklande av företagsverksamhet och som syftar till att den arbetssökande snabbt ska få arbete på den öppna arbetsmarknaden. Dessutom ska sysselsättningsplanen vid behov innehålla offentlig arbetskraftsservice enligt den arbetssökandes servicebehov och annan service som förbättrar den arbetssökandes kompetens, arbetsmarknadsfärdigheter och arbets- och funktionsförmåga samt åtgärder för klarläggande av om arbets- eller funktionsförmågan eller hälsotillståndet påverkar jobbsökningen, utvecklandet av företagsverksamhet eller förutsättningarna att få arbete. Vid behov ska ett beslut av arbetskraftsmyndigheten om uppfyllande av de i 4 § i lagen om Jobbkanalen Ab (242/2022) avsedda förutsättningarna för sysselsättning hos bolaget tas in i sysselsättningsplanen.

I sysselsättningsplanen ska parterna komma överens om hur genomförandet av planen ska övervakas och sätta ut en tidsfrist inom vilken den arbetssökande ska informera om hur planen har följts. Om arbetskraftsmyndigheten kräver något annat bevis på att planen har följts än de upplysningar som den arbetssökande ger, ska detta skrivas in i planen.

Arbetskraftsmyndigheten och den arbetssökande ska godkänna sysselsättningsplanen. Närmare bestämmelser om sysselsättningsplanens struktur och om hur planen godkänns och arkiveras utfärdas genom förordning av statsrådet.

39 §

Den arbetssökandes skyldigheter

En arbetssökande som ansöker om arbetslöshetsförmån ska aktivt söka arbete och utbildning. Den arbetssökande ska också medverka i bedömningen av servicebehovet och i upprättandet och revideringen av sysselsättningsplanen samt delta i service som är till stöd för jobsökningen och förbättrar arbetsmarknadsfärdigheterna och förutsättningarna att få arbete.

En arbetssökande som ansöker om arbetslöshetsförmån är skyldig att på det sätt som Arbetskraftsmyndigheten bestämmer informera denna om hur sysselsättningsplanen har följts. Närmare bestämmelser om vilka uppgifter som ska lämnas utfärdas genom förordning av statsrådet.

Den arbetssökande ska informera Arbetskraftsmyndigheten om ändringar i sina kontaktuppgifter. Den arbetssökande ska bevara de dokument som hänför sig till fullgörandet av jobsökningsskyldigheten och på begäran visa upp dem för Arbetskraftsmyndigheten.

40 §

Arbetskraftsmyndighetens skyldigheter

Arbetskraftsmyndigheten ska erbjuda arbete och utbildning samt ordna service som ingår i sysselsättningsplanen.

Arbetskraftsmyndigheten ska följa hur sysselsättningsplanen genomförs och bidra till att serviceprocessen framskrider.

41 §

Påminnelse

Arbetskraftsmyndigheten ska skriftligt påminna den arbetssökande om hur dennas förfarande påverkar förutsättningarna att få arbete och en eventuell rätt till arbetslöshetsförmån om den arbetssökande

1) uteblir från en inledande intervju, ett samtal om jobsökning eller ett kompletterande samtal om jobsökning eller en sådan inledande kartläggning som avses i 9 § i lagen om främjande av integration,

2) på annat sätt underlåter att sköta ärenden hos Arbetskraftsmyndigheten inom den tid som myndigheten har satt ut och på det sätt som myndigheten förutsätter,

3) underlåter att på det sätt som Arbetskraftsmyndigheten förutsätter informera myndigheten om hur den arbetssökande har följt sysselsättningsplanen eller en ersättande plan,

4) underlåter att inleda service som överenskommit i sysselsättningsplanen eller en ersättande plan, eller om servicen avbryts av orsaker som beror på den arbetssökande, eller

5) på något annat sätt underlåter att fullfölja sysselsättningsplanen eller en ersättande plan.

5 kap.

Arbetsförmedling och jobsökningsskyldighet

42 §

Mål och allmänna principer för arbetsförmedling

Genom arbetsförmedling främjas att utbud och efterfrågan på arbetskraft möts så att lediga platser tillsätts och arbetssökande snabbt får arbete.

Arbetsförmedling bygger på avtalsfrihet och valfrihet för arbetsgivare och arbetstagare.

Arbetsförmedling bedrivs nationellt och internationellt. Närmare bestämmelser om arbetskraftsmyndigheters uppgifter när det gäller arbetsförmedling från Finland till utlandet och från utlandet till Finland samt om internationell praktik får utfärdas genom förordning av statsrådet.

43 §

Arbetsförmedlingservice

Arbetsgivare ska erbjudas möjlighet att publicera information om lediga platser på den serviceplattform som avses i 14 kap. En Arbetskraftsmyndighet kan publicera information om lediga platser på serviceplattformen enligt uppdrag från en arbetsgivare, om inte något annat följer av 49 §. Arbetskraftsmyndigheten ska förmedla information om ledigförklarade platser och presentera sådana arbetssökande som är lämpliga för en ledig plats för arbetsgivaren, på det sätt som överenskommit med denna.

En arbetssökande ska erbjudas möjlighet att på den i 1 mom. avsedda serviceplattformen publicera en presentation skapad av den arbetssökande (*jobbsökarprofil*) som stöder jobbsökningen. Arbetskraftsmyndigheten ska vägleda den arbetssökande till att söka jobb som är lämpliga för den arbetssökande. Arbetskraftsmyndigheten ska bedöma arbetets lämplighet för den arbetssökande med beaktande av den arbetssökandes arbetserfarenhet, utbildning, övriga kompetens och arbetsförmåga.

44 §

Jobbsökningsskyldighet

Om inte något annat följer av 46—48 §, ska sysselsättningsplanen för en arbetslös arbetssökande eller en person som hotas av arbetslöshet omfatta tre granskningsperioder på en månad, under vilken den arbetssökande ska söka fyra arbetsmöjligheter. Om det ligger i den arbetssökandes intresse kan en granskningsperiod sättas ut så att den börjar retroaktivt. Av vägande skäl kan flera granskningsperioder sammanslås utan att det påverkar antalet arbetsmöjligheter som ska sökas.

Även om en arbetssökande inte är arbetslös eller hotas av arbetslöshet ska jobbsökningsskyldighet föreläggas om personen

1) deltar i en Arbetskraftsutbildning,

2) deltar i frivilliga studier som stöds med arbetslöshetsförmån på det sätt som avses i 9 kap. i denna lag eller i 22—24 § i lagen om främjande av integration, eller

3) är i lönesubventionerat arbete.

Om Arbetskraftsmyndigheten bedömer att det under en granskningsperiod med beaktande av den arbetssökandes arbetserfarenhet, utbildning, övriga kompetens, arbetsförmåga och eventuella skydd för yrkesskicklighet enligt 2 a kap. 8 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa inte kommer att finnas fyra sådana arbetsmöjligheter som den arbetssökande kan få, ska antalet arbetsmöjligheter som ska sökas under perioden minskas; om det inte finns några som helst arbetsmöjligheter att söka ska det inte ingå någon jobbsökningsskyldighet i sysselsättningsplanen. Närmare bestämmelser om de grunder på vilka jobbsökningsskyldighetens omfattning ska minskas utfärdas genom förordning av statsrådet.

45 §

Verksamhet som fullgör jobbsökningsskyldigheten

- Jobsökningsskyldigheten kan fullgöras genom att den arbetssökande
- 1) söker ett arbete i anställningsförhållande som den arbetssökande med fog kan förvänta sig att få och som varar minst två veckor,
 - 2) söker ett sådant specifikt jobb som Arbetskraftsmyndigheten har erbjudit den arbetssökande,
 - 3) söker mertidsarbete hos den egna arbetsgivaren,
 - 4) söker arbetsmöjligheter avsedda för sådana företagare som avses i 1 kap. 6 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa och vilka den arbetssökande med fog kan förvänta sig att få,
 - 5) publicerar en sådan presentation som avses i 43 § 2 mom.,
 - 6) vidtar andra åtgärder som motsvarar åtgärderna i 1—5 punkten i syfte att få arbete.

46 §

Undantag som gäller tidpunkten när jobsökningsskyldighet inträder

Jobsökningsskyldighet inträder från det att anställningsförhållandet upphör, om den arbetssökande är i arbete som varar längre än två veckor och inte utgör lönesubventionerat arbete och arbetstiden överstiger 80 procent av den maximala arbetstid för heltidsanställda som tillämpas i branschen.

För permitterade inträder jobsökningsskyldighet när det samtal om jobsökning som avses i 32 § 1 mom. 2 punkten har ordnats och tre månader har förflutit sedan permitteringen började.

Jobsökningsskyldighet inträder från och med att ett i 33 § 2 mom. avsett samtal om jobsökning har ordnats, om den arbetssökande

- 1) deltar i en Arbetskraftsutbildning som beräknas fortgå längre än en månad,
- 2) deltar i en sådan i 6 kap. avsedd arbetsprövning som beräknas fortgå längre än en månad,
- 3) är i annat än i 47 § 2 mom. avsett lönesubventionerat arbete som med avseende på arbetstiden beräknas fortgå längre än en månad, eller
- 4) deltar i sådan rehabilitering utan avbrott som beräknas fortgå längre än en månad.

47 §

Undantag som gäller antal och granskningsperiod i fråga om arbetsmöjligheter som ska sökas

Om inte något annat följer av 44 § 3 mom. eller 48 §, ska det i sysselsättningsplanen för en arbetssökande som är deltidsanställd i minst två veckor eller vars permittering genomförs i form av förkortad arbetstid anges granskningsperioder på tre månader under vilka den arbetssökande ska söka en arbetsmöjlighet.

Det som föreskrivs i 1 mom. ska tillämpas om den arbetssökandes ordinarie arbetstid är högst 80 procent av den inom branschen tillämpade maximiarbetstiden för arbetstagare i heltidsarbete. Hur den faktiska arbetstiden inverkar på jobsökningsskyldigheten anges i 2 a kap. 12 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa.

Om inte något annat följer av 1 mom., 44 § 3 mom. eller 48 §, ska sysselsättningsplanen för en arbetssökande som saknar utbildning och som på i 9 kap. i denna lag eller i 22—24 § i lagen om främjande av integration avsett sätt deltar i frivilliga studier som stöds med arbetslöshetsförmån omfatta under studierna infallande granskningsperioder på tre månader var, under vilka den arbetssökande ska söka tre arbetsmöjligheter. Bestämmelserna i 1 mom. och i 44 och 48 § tillämpas på jobsökningsskyldigheten från det att ett i 33 § 2 mom. avsett samtal om jobsökning har ordnats för den arbetssökande.

48 §

Situationer där jobsökningsskyldighet inte föreläggs

Jobsökningsskyldighet föreläggs inte om

1) Arbetskraftsmyndigheten, välfärdsrådets social- och hälsovårdsmyndighet eller Folkpensionsanstalten har konstaterat att den arbetssökande behöver sektorsövergripande stöd som främjar sysselsättningen,

2) den arbetssökande enligt en medicinsk utredning som betraktas som tillförlitlig saknar arbetsförmåga för sådant arbete som motsvarar den arbetssökandes arbetserfarenhet och utbildning under den tid skyddet för yrkesskicklighet enligt 2 a kap. 8 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa varar och, efter det att skyddet för yrkesskicklighet upphört, för allt slags arbete, och den arbetssökande följer sysselsättningsplanen eller en ersättande plan till den del det enligt planen har avtalats att den arbetssökande ska ansöka om förmån som beviljas på grund av arbetsförmåga och söka sig till rehabilitering som förbättrar arbets- och funktionsförmågan,

3) den arbetssökande på det sätt som avses i 9 kap. i denna lag eller i 22—24 § i lagen om främjande av integration bedriver frivilliga studier i läs- och skrivkunighet som stöds med arbetslöshetsförmån och studierna på det sätt som avses i 2 kap. 10 § 2 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa bedrivs på heltid,

4) den arbetssökande deltar i arbetskraftsutbildning som ordnas tillsammans med arbetsgivaren inom ramen för gemensam anskaffning av utbildning eller i arbetskraftsutbildning som ordnats på motsvarande sätt,

5) den arbetssökande är förhindrad att vara på arbetsmarknaden på det sätt som avses i 3 kap. 1 § 3 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa,

6) den arbetssökandes arbetslöshet upphör eller den arbetssökande inleder beväring- eller civiltjänst eller familjeledighet inom en månad; jobsökningsskyldighet föreläggs inte under den granskningsperiod då arbetslösheten upphör eller beväring- eller civiltjänsten eller familjeledigheten inleds,

7) den arbetssökande har fått anställning i det bolag som avses i lagen om Jobbkanalen Ab med stöd av 4 § 1 mom. i den lagen.

I sådana situationer som avses i 1 mom. 1 och 2 punkten är ett ytterligare villkor att den arbetssökandes situation som helhet betraktad är sådan att sysselsättning på den öppna arbetsmarknaden inte är möjlig.

Det som föreskrivs i 1 mom. 3 punkten tillämpas tills ett i 33 § 2 mom. avsett samtal om jobsökning har ordnats för den arbetssökande. Det som föreskrivs i den förstnämnda bestämmelsen tillämpas även efter samtalet om jobsökning, om det i sysselsättningsplanen eller en ersättande plan har avtalats att studierna i läs- och skrivkunighet fortsätter inom en månad efter det att sysselsättningsplanen eller den ersättande planen upprättades eller reviderades.

49 §

Att vägra ta emot en platsanmälan och att ta bort en anmälan

Platsanmälningar för vilka arbetsgivaren endast anställer sådana arbetslösa arbetssökande vars lönekostnader berättigar till lönesubvention enligt 81 § eller sysselsättningsstöd avseende personer som fyllt 55 år enligt 95 § publiceras inte som lediga platser på den serviceplattform som avses i 14 kap.

Arbetskraftsmyndigheten kan vägra ta emot en platsanmälan som gäller en ledig plats och kan ta bort en anmälan från serviceplattformen om det utifrån anmälan är uppenbart eller utifrån arbetsgivarens tidigare handlande eller i övrigt finns grundad anledning att misstänka att

1) arbetsgivaren bryter mot ett lagstadgat diskrimineringsförbud,

2) arbetsgivaren söker arbetstagare för lagstridiga arbetsuppgifter eller för arbetsuppgifter i fråga om vilka det är förbjudet att anställa den som söks,

3) arbetsgivaren väsentligt försummar sina skyldigheter enligt 2 kap. i arbetsavtalslagen eller 2 och 3 kap. i lagen om sjöarbetsavtal eller sin skyldighet att betala skatter och lagstadgade avgifter,

4) det på arbetsplatsen föreligger ett uppenbart hot om våld eller förekommer trakasserier eller annat osakligt bemötande som medför olägenhet eller risk för arbetstagarens hälsa, eller

5) det på grund av uppgiftens natur eller av annan motsvarande orsak inte är ändamålsenligt att stödja tillsättningen genom arbetsförmedling.

En förutsättning för att Arbetskraftsmyndigheten ska få vägra ta emot en anmälan eller för att myndigheten ska få ta bort en anmälan i de situationer som avses i 2 mom. 1 och 2 punkten är att arbetsgivaren trots uppmaning av Arbetskraftsmyndigheten inte har rättat sin platsanmälan. Arbetskraftsmyndigheten ska meddela ett skriftligt beslut om att den vägrar ta emot en anmälan eller tar bort en anmälan.

6 kap.

Information och rådgivning, sakkunnigbedömningar, vägledning avseende yrkesval och karriär samt träning och prövning

50 §

Information och rådgivning

Arbetskraftsmyndigheter ska ge information och rådgivning om

- 1) lediga platser och jobbsökning,
- 2) tillgång på och skaffande av arbetskraft,
- 3) utbildningsmöjligheter och andra möjligheter till kompetensutveckling,
- 4) arbetsmarknaden, branscher och yrken,
- 5) inledande av företagsverksamhet och möjligheterna att utveckla sådan verksamhet, och
- 6) service, stöd och ersättningar som står till buds för fullföljande av omställningsskyddet.

51 §

Sakkunnigbedömningar

För att utreda enskilda kunders kompetens, yrkesskicklighet, lämplighet samt valmöjligheter i fråga om arbete, företagsverksamhet och utbildning ska Arbetskraftsmyndigheter ordna

- 1) kartläggningar av kompetens och yrkesskicklighet,
- 2) undersökningar och bedömningar av arbetsförmågan,
- 3) bedömningar av företagarfärdigheter och av förutsättningar för företagsverksamhet,
- 4) inledande kartläggningar enligt 9 § i lagen om främjande av integration, och
- 5) andra sakkunnigbedömningar.

52 §

Vägledning avseende yrkesval och karriär

Arbetskraftsmyndigheter ska ordna vägledning för att ge enskilda kunder stöd när det gäller yrkesval, yrkesmässig utveckling, placering i arbetslivet och livslångt lärande.

Vid vägledningen får en legitimerad psykolog med kundens samtycke använda psykologiska bedömningsmetoder för att klarlägga kunden yrkes- och karriäralternativ, kompetens, lämplighet och arbets- och funktionsförmåga.

53 §

Träning

Arbetskraftsmyndigheter ska för enskilda kunder ordna träning i

- 1) jobbsökning (*jobbsökarträning*),
- 2) klarläggande av alternativen i fråga om yrkesval och karriär, i sökande till yrkesutbildning och i utveckling av arbetslivsfärdigheterna (*karriärträning*), och
- 3) placering i arbete och deltagande i utbildning som sker på arbetsplatsen (*arbetsträning*).

Arbetskraftsmyndigheten kan för företag ordna träning i anställning av arbetstagare och i arbetsgivarfärdigheter. Priset på servicen betraktas som de minimis-stöd till företaget.

54 §

Prövning

Arbetskraftsmyndigheter kan hänvisa enskilda kunder till prövning

1) vid en läroanstalt, för utredning av alternativen i fråga om yrkesval och karriär (*utbildningsprövning*), eller

2) på en arbetsplats, för utredning av alternativen i fråga om yrkesval och karriär eller som stöd för att hjälpa kunden komma in på arbetsmarknaden på nytt (*arbetsprövning*).

Arbetsprövning får ges av företag, enskilda näringsidkare, kommuner, samkommuner, andra sammanslutningar, stiftelser eller statliga ämbetsverk eller inrättningar. Arbetsprövning får däremot inte ges av en arbetsgivare till vilken den enskilda kunden står i anställningsförhållande när avtal om arbetsprövning ingås.

En enskild kund får inte hänvisas till service som ges på en arbetsplats så att kunden deltar i arbetsuppgifterna, om inte syftet är det som anges i 1 mom. 2 punkten. Detta moment utgör dock inget hinder för sådan inläring i arbetet som ingår i arbetskraftsutbildning. Om någon annan service innefattar deltagande i arbetsuppgifter, tillämpas på den service eller den del av servicen som ges på en arbetsplats vad som i denna lag föreskrivs om arbetsprövning.

55 §

Maximitid för arbetsprövning

Enskilda kunder kan hänvisas till totalt högst sex månader arbetsprövning.

Den maximitid för arbetsprövning som avses i 1 mom. börjar om när personen efter en avslutad arbetsprövningsperiod har varit arbetslös utan avbrott i minst 12 månader eller när en person under 25 år har varit arbetslös utan avbrott i minst tre månader efter det att maximitiden för arbetsprövning har uppnåtts.

56 §

Begränsningar som gäller arbetsprövning

Enskilda kunder ska inte hänvisas till arbetsprövning, om

1) den som ger arbetsprövning genom denna får sådana fördelar som snedvrider konkurrensen mellan företag eller enskilda näringsidkare,

2) det är fråga om sådana uppgifter för vilka den som ger arbetsprövning kräver ett i 6 § i lagen om integritetsskydd i arbetslivet (759/2004) avsett intyg över narkotikatest och den enskilda kunden inte vill visa upp ett sådant intyg,

3) det är fråga om sådana uppgifter som avses i lagen om kontroll av brottslig bakgrund hos personer som arbetar med barn (504/2002) och den enskilda kunden inte vill ta emot sådana uppgifter.

57 §

Avtal om arbetsprövning

Den enskilda kunden, den som ger arbetsprövning och Arbetskraftsmyndigheten ska ingå ett tidsbegränsat skriftligt avtal om arbetsprövningen. Följande ska framgå av avtalet:

- 1) målen för arbetsprövningen,
- 2) när och var arbetsprövningen genomförs,
- 3) arbetsprövningens längd per dag och vilken tid på dygnet arbetsprövningen sker; längden per dag ska vara minst fyra timmar och får vara högst åtta timmar,
- 4) arbetsprövningens längd per vecka och vilka veckodagar arbetsprövningen sker; längden per vecka får vara högst fem dagar,
- 5) vilka uppgifter som den som deltar i arbetsprövningen ska utföra under den tid arbetsprövningen pågår,
- 6) vem på arbetsplatsen som ansvarar för att handleda och övervaka den som deltar i arbetsprövningen.

Den som ger arbetsprövning ska informera den som betalar arbetslöshetsförmånen om frånvaro som deltagaren har under prövningen. Vem som betalar arbetslöshetsförmånen ska framgå av avtalet.

Efter arbetsprövningen ska den som ger arbetsprövning till Arbetskraftsmyndigheten ge in en bedömning av den enskilda kundens lämplighet för arbetet, yrket eller branschen och, om arbetsprövningen har ordnats till stöd för återinträde på arbetsmarknaden, en bedömning av kundens utvecklingsbehov när det gäller arbetslivsfärdigheter och kompetens. Ett villkor om detta ska tas in i avtalet. I avtalet får Arbetskraftsmyndigheten dessutom för den som ger arbetsprövning ställa upp behövliga villkor med avseende på prövningen eller den som deltar i prövningen.

Den som ger arbetsprövning får inte överföra skyldigheterna enligt avtalet på någon annan. Den som ger arbetsprövning ska i fråga om den enskilda kund som deltar i prövningen meddela namn och i 1—3 mom. avsedda uppgifter till förtroendemannen eller till någon annan som företräder personalen hos den som ger arbetsprövning.

58 §

Rättslig ställning för den som deltar i arbetsprövning samt ansvar för arbetarskydd och dataskydd

Den som deltar i arbetsprövning står inte i anställningsförhållande till den som ger arbetsprövningen eller till Arbetskraftsmyndigheten.

Den som deltar i arbetsprövning omfattas av

- 1) lagen om jämställdhet mellan kvinnor och män (609/1986) och diskrimineringslagen (1325/2014),
- 2) bestämmelserna om dagliga raster i 24 § och bestämmelserna om arbetsskiftsförteckning i 30 § i arbetstidslagen (872/2019),
- 3) arbetarskyddslagen (738/2002) och bestämmelserna om arbetarskydd i lagen om unga arbetstagare (998/1993),
- 4) 3 §, 4 § 1 och 2 mom., 5 § 1, 2 och 4 mom., 6 §, 7 § 1—3 mom., 9, 10, 14 och 15 §, 5 och 6 kap., 21 § 2 mom. och 22 och 24 § i lagen om integritetsskydd i arbetslivet,
- 5) bestämmelserna om tystnadsplikt i fråga om sådan information som arbetstagare och tjänsteinnehavare i motsvarande uppgifter får genom sina arbetsuppgifter.

Vid tillämpning av de lagar som nämns i 2 mom. jämföras den som ger arbetsprövning med en arbetsgivare och den som deltar i prövningen med en arbetstagare.

Bestämmelser om straff för arbetarskyddsförseelser finns i 63 § i arbetarskyddslagen. Bestämmelser om straff för arbetstidsförseelser finns i 44 § i arbetstidslagen. Bestämmelser om straff för brott mot lagen om integritetsskydd i arbetslivet finns i 24 § i lagen om integritetsskydd i arbetslivet. Bestämmelser om straff för diskriminering, diskriminering i arbetslivet, ockerliknande diskriminering i arbetslivet, arbetarskyddsbrott, personregisterbrott, dataintrång, olovlig observation, olovlig avlyssning, kränkning av kommunikationshemlighet, sekretessbrott och tjänstebrott finns i strafflagen (39/1889).

59 §

Avbrytande av träning och prövning

Om en enskild kund utan tillstånd har varit frånvarande från träning eller prövning i fem tränings- eller prövningsdagar utan avbrott eller om kunden annars har så mycket frånvaro att målen för träningen eller prövningen inte nås, ska Arbetskraftsmyndigheten fatta beslut om att träningen eller prövningen avbryts. Arbetskraftsmyndigheten kan också av andra vägande skäl fatta beslut om att träning eller prövning avbryts.

Serviceproducenten eller den som ger arbetsprövning är skyldig att anmäla sådan frånvaro som avses i 1 mom. till Arbetskraftsmyndigheten.

Utöver vad som föreskrivs i 1 mom. har parterna i ett avtal om arbetsprövning rätt att häva avtalet genom skriftligt meddelande till de andra parterna. Avtalet får dock inte hävas baserat på en diskrimineringsgrund som förbjuds i lag eller på någon annan ogrundad orsak.

Bestämmelser om hur det att träning eller prövning avbryts påverkar den arbetssökandes rätt till arbetslöshetsförmåner finns i lagen om utkomstskydd för arbetslösa.

60 §

Försäkringsskydd under träning och prövning

Arbetskraftsmyndigheten ska se till att en enskild kund som deltar i träning och prövning försäkras med en försäkring enligt 3 § 1 mom. i lagen om olycksfall i arbetet och om yrkessjukdomar (459/2015) samt med en gruppansvarsförsäkring. Med avvikelse från 58 och 59 § i den lagen är dagpenningen 1/360 av årsarbetsinkomsten.

7 kap.

Arbetskraftsutbildning

61 §

Ordnanande av arbetskraftsutbildning

Arbetskraftsmyndigheter ska ordna arbetskraftsutbildning i form av

- 1) utbildning som förbättrar yrkeskompetensen och yrkesfärdigheterna,
- 2) utbildning som förbättrar företagarfärdigheterna,
- 3) sådan integrationsutbildning som avses i 20 § i lagen om främjande av integration, med undantag av läs- och skrivundervisning.

En arbetskraftsmyndighet kan dock inte ordna utbildning vars syfte är att kunden avlägger en examen eller en del av en examen. Bestämmelser om ordnande av examensutbildning som arbetskraftsutbildning finns i lagen om yrkesutbildning (531/2017).

Bestämmelserna i detta kapitel tillämpas på sådan arbetskraftsutbildning som avses i lagen om yrkesutbildning med iakttagande av bestämmelserna i den lagen. Vad som i övrigt föreskrivs om arbetskraftsutbildning i denna lag tillämpas också på arbetskraftsutbildning ordnad på basis av lagen om yrkesutbildning.

62 §

Gemensam anskaffning av arbetskraftsutbildning

En arbetskraftsmyndighet kan ordna arbetskraftsutbildning tillsammans med en arbetsgivare, en uppdragsgivare till en person som ämnar bli företagare eller ett företag som överlåter företagarrättigheter så att den aktören deltar i finansieringen av utbildningen (*gemensamt anskaffad utbildning*). Gemensamt anskaffad utbildning kan ordnas

1) för personer som anställs av eller redan arbetar som anställda eller hyrda arbetstagare hos den arbetsgivare som deltar i finansieringen av utbildningen, eller

2) för personer som ämnar bli företagare och som skulle ha få uppdragsgivare eller som är i färd att skaffa sig företagarrättigheter från ett annat företag.

Den andel av utbildningen som arbetskraftsmyndigheten finansierar betraktas som

1) stöd enligt den allmänna gruppundantagsförordningen om statligt stöd, om utbildningen genomförs tillsammans med en arbetsgivare som bedriver ekonomisk verksamhet så att anställda eller inhyrda arbetstagare hos arbetsgivaren deltar i utbildningen och målet för utbildningen är att de arbetstagarna ska fortsätta hos arbetsgivaren efter utbildningen,

2) de minimis-stöd, till den del en i 1 kap 6 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa avsedd företagare deltar i utbildningen.

Bestämmelser om maximibeloppen på statligt stöd för ekonomisk verksamhet finns i den allmänna gruppundantagsförordningen om statligt stöd. Närmare bestämmelser om betalningsandelarna för gemensamt anskaffad utbildning får utfärdas genom förordning av statsrådet.

63 §

Antagning av studerande

Den arbetskraftsmyndighet som ordnar en arbetskraftsutbildning beslutar om antagningen av studerande till utbildningen. Arbetskraftsmyndigheten kan stödjas av en antagningsgrupp som kan bestå av en företrädare för utbildaren, av andra sakkunniga samt av den arbetsgivare som är med om att ge gemensamt anskaffad utbildning, uppdragsgivaren till en person som ämnar bli företagare eller det företag som överlåter företagarrättigheterna. Närmare bestämmelser om antagningsförfarandet får utfärdas genom förordning av statsrådet.

Som studerande kan en sådan enskild kund antas

1) vars läroplikt har upphört,

2) som har ett av arbetskraftsmyndigheten konstaterat behov av utbildning, och

3) som är lämplig för utbildningen och för de uppgifter som utbildningen ger färdigheter för.

En person under 20 år kan antas till utbildning som förbättrar yrkeskompetensen och yrkesfärdigheterna eller företagarfärdigheterna endast om det inte är möjligt eller ändamålsenligt att avlägga utbildningen som frivilliga studier.

Själva antagningstillfället och de lämplighetsprov som ingår i antagningsförfarandet är avgiftsfria för den som söker till arbetskraftsutbildning.

64 §

Studerandes rättigheter och skyldigheter

En studerande som deltar i arbetskraftsutbildning har rätt att få sådan undervisning och handledning som ingår i genomförandeplanen för utbildningen och rätt att avlägga studier under den tid utbildningen pågår.

Den studerande ska delta regelbundet i undervisningen, och studierna ska framskrida i enlighet med genomförandeplanen för utbildningen.

På arbetskraftsutbildning tillämpas vad som i lagen om yrkesutbildning föreskrivs om

- 1) rätten till en trygg studiemiljö i 80 § 1 och 2 mom.,
- 2) narkotikatest i 84 §,
- 3) disciplin i 85 § och disciplin på internatboenden i 86 §,
- 4) avlägsnande av en studerande som uppför sig störande eller äventyrar säkerheten i 87 §,
- 5) verkningarna av ett anhängigt åtal eller ett domstolsavgörande på ett disciplinärt förfarande i 88 §,
- 6) förfarandet i disciplinärärenden i 93 § 3—6 mom.,
- 7) tystnadsplikt för studerande i 95 §,
- 8) sökande av ändring i utbildningsanordnarens beslut i 12 kap.

65 §

Avbrytande av utbildning

Om en studerande inte gör framsteg i studierna på det sätt som avses i 64 § 2 mom. eller olovligen har varit frånvarande i fem utbildningsdagar utan avbrott, ska den arbetskraftsmyndighet som beslutat om antagningen av den studerande fatta beslut om att utbildningen avbryts.

Utbildningsproducenten är skyldig att till den arbetskraftsmyndighet som beslutat om antagningen meddela att de i 1 mom. avsedda villkoren för avbrytande av utbildning uppfylls. Innan beslutet fattas ska arbetskraftsmyndigheten ge den studerande tillfälle att bli hörd. Den studerande ska utan dröjsmål informeras om beslutet.

66 §

Inlärn timer i arbetet i anslutning till utbildning

Under en period med inlärn timer i arbetet i anslutning till arbetskraftsutbildning står den studerande inte i anställningsförhållande till den arbetsgivare hos vilken inlärn timer i arbetet sker eller till utbildningsproducenten, om inte den studerande och den som ordnar inlärn timerperioden har kommit överens om något annat. Om det har avtalats att inlärn timer ska ske i ett anställningsförhållande, ska 2 och 3 mom. inte tillämpas.

Utbildningsproducenten, den som ger perioden med inlärn timer i arbetet och den studerande ska ingå ett tidsbegränsat skriftligt avtal om perioden. På avtalet och på utbildningsproducentens uppgifter tillämpas vad som i 57 § föreskrivs om avtal om arbetsprövning och arbetskraftsmyndighetens uppgifter. I avtalet ska parterna dessutom komma överens om vilken lärare som ansvarar för handledningen samt hur och under vilken tid handledningen genomförs.

Den som ger en period med inlärn timer i arbetet ansvarar för arbetarskyddet för den studerande under den perioden, i enlighet med arbetarskyddslagen.

67 §

Försäkringsskydd under arbetskraftsutbildning

På arbetskraftsmyndighetens skyldighet att sörja för försäkringsskyddet för den som deltar i arbetskraftsutbildning tillämpas vad som i 60 § föreskrivs om försäkringsskydd under träning och prövning.

8 kap.

Utbildning inom omställningsskyddet

68 §

Utbildning inom omställningsskyddet

Genom utbildning inom omställningsskyddet ges personer som har fyllt 55 år och som har blivit uppsagda från sitt arbete av ekonomiska orsaker eller produktionsorsaker bättre yrkeskompetens eller bättre företagarfärdigheter som stöd för att de snabbt ska få nytt arbete.

69 §

Allmänna villkor för utbildningen

Arbetskraftsmyndigheter ska ordna utbildning inom omställningsskyddet för uppsagda personer

1) som arbetsgivaren har sagt upp från ett anställningsförhållande av ekonomiska orsaker eller produktionsorsaker,

2) som har fyllt 55 år senast den dag de blivit uppsagda,

3) som senast på uppsägningdagen har varit anställda hos den arbetsgivare som avses i 1 punkten i minst fem år utan avbrott eller med avbrott som tillsammans har varat i högst 30 dagar, och

4) som inom 60 dagar från den dag de blivit uppsagda har registrerat sig som arbetssökande vid Arbetskraftsmyndigheten.

Om en uppsagd person av vägande skäl inte har registrerat sig som arbetssökande inom den tid som anges i 1 mom. 4 punkten, kan utbildningen ordnas under förutsättning att den uppsagda personen i övrigt uppfyller villkoren i 1 mom.

Den uppsagda personen ska hålla jobbsökningen i kraft från och med det att personen registrerar sig som arbetssökande tills anställningsförhållandet upphör eller, om utbildningen avslutas under uppsägningstiden, tills utbildningen har avslutats.

70 §

Villkor som gäller utbildningen

Utbildning som ordnas i form av utbildning inom omställningsskyddet ska bestå av sådan utbildning för att öka yrkesfärdigheterna eller stödja företagsverksamhet som bidrar till att den uppsagda personen snabbt får nytt arbete. Sysselsättningsplanen ska innehålla en överenskommelse om utbildningen.

Utbildningen eller studiehelheten får vara i högst sex månader. Utbildningen eller studiehelheten kan ordnas oavbrutet eller bestå av flera olika perioder.

Värdet av utbildningen får motsvara högst två månaders lön för den uppsagda personen. Beloppet av två månaders lön ska bestämmas på samma beräkningsgrunder som de som används för beräkning av omställningsspenning enligt 9 kap. 2 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa.

71 §

Ordnande av utbildningen

Utbildning inom omställningsskyddet ska ordnas så att den uppsagda personen kan inleda utbildningen inom tre månader från det att anställningsförhållandet upphörde. Av grundad anledning får utbildningen också ordnas senare, dock så att den uppsagda personen kan inleda den sista perioden i utbildningen eller studiehelheten inom 12 månader från det att anställningsförhållandet upphörde.

Grundad anledning för att ordna utbildningen efter den tidsfrist på tre månader som anges i 1 mom. föreligger, om

- 1) Arbetskraftsmyndigheten av skäl som beror på upphandlingsförfarandet inte har kunnat ordna utbildningen inom utsatt tid,
- 2) utbildning som lämpar sig för den uppsagda personen eller som den uppsagda personen har valt inte finns att tillgå inom utsatt tid,
- 3) den uppsagda personen har börjat eller ska börja arbeta,
- 4) den uppsagda personen på grund av sitt hälsotillstånd eller sin arbets- och funktionsförmåga inte kan inleda utbildningen inom utsatt tid, eller
- 5) det finns något skäl till att ordnandet av utbildningen fördröjts som gäller ett behov att samordna utbildningen med kompetensutveckling som personen deltar i eller med ett vårdansvar som personen har.

72 §

När rätten till utbildning upphör

Utbildning inom omställningsskyddet ordnas inte eller upphandlingen av utbildningen avbryts om

- 1) den uppsagda personens jobbsökning upphör att vara i kraft under uppsägningstiden och innan utbildningen börjar, eller
- 2) den uppsagda personens anställningsförhållande till följd av förändringar under uppsägningstiden fortsätter hos samma arbetsgivare eller upphör på grunder som har samband med arbetstagarens person.

Om den uppsagda personen inte inleder den upphandlade utbildningen eller avbryter den, upphör den uppsagda personen att ha rätt till utbildning inom omställningsskyddet. Rätten till utbildning upphör dock inte om den uppsagda personen har grundad anledning att inte inleda utbildningen eller att avbryta den. Personen ska dock inleda eller fortsätta med utbildningen inom 12 månader från det att anställningsförhållandet upphörde. Att utbildningen skjuts upp får inte medföra merkostnader för Arbetskraftsmyndigheten.

En uppsagd person har grundad anledning att låta bli att inleda eller att avbryta utbildningen, om

- 1) personen ska börja eller har börjat arbeta och utbildningen inte kan ordnas vid sidan av arbetet,
- 2) utbildningen inte lämpar sig för personen på grund av personens hälsotillstånd eller arbets- och funktionsförmåga,
- 3) serviceproducenten väsentligen försummar sitt ansvar för arbetarskyddet för deltagaren,
- 4) serviceproducenten väsentligen försummar att iaktta den lagstiftning som gäller anordnandet av utbildningen eller villkoren i det avtal som ingåtts om utbildningen, eller
- 5) det finns något skäl till att utbildningen inte har inletts eller till att den har avbrutits som kan jämföras med de skäl som anges i 1—4 punkten.

Om det inte finns någon sådan utbildning att tillgå som den uppsagda personen vill delta i och som uppfyller villkoren i detta kapitel och lämpar sig för den uppsagda personen, och den uppsagda personen inte vill delta i någon annan av Arbetskraftsmyndigheten föreslagen utbildning som personen kan inleda inom 12 månader från det att anställningsförhållandet upphörde, är Arbetskraftsmyndigheten inte skyldig att ordna utbildning inom omställningsskyddet, och den uppsagda personen upphör att ha rätt till sådan utbildning.

Om utbildningen avbryts eller blir avbruten till följd av den uppsagda personens eget förfarande upphör personens rätt till utbildningen. För den som genom sitt eget förfarande orsakat att utbildningen avbrutits eller blivit avbruten ordnas ingen ny utbildning.

9 kap.

Arbetssökandes frivilliga studier som stöds med arbetslöshetsförmån

73 §

Allmänna villkor för stöd samt stödförmåner

En arbetssökande som har fyllt 25 år och som studerar frivilligt har rätt till arbetslöshetsförmåner enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa på de villkor som anges där, om

1) Arbetskraftsmyndigheten har konstaterat att den arbetssökande har behov av utbildning och myndigheten gör den bedömningen att stödjande av frivilliga studier är det arbetskraftspolitiskt mest ändamålsenliga sättet att förbättra den arbetssökandes yrkesskicklighet och möjligheter att få arbete eller behålla sitt arbete,

2) studierna på ett väsentligt sätt anses förbättra den arbetssökandes möjligheter att hitta arbete på den öppna arbetsmarknaden,

3) det i en sysselsättningsplan eller en ersättande plan har överenskommit om studierna på det sätt som anges i 75 §, och

4) de övriga villkor som anges i detta kapitel uppfylls.

74 §

Villkor som gäller studierna

Bestämmelserna i detta kapitel tillämpas på studier som betraktas som heltidsstudier enligt 2 kap. 10 § 2 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa och

1) som det finns bestämmelser om i lagen om yrkesutbildning, yrkeshögskolelagen eller universitetslagen och som leder till yrkesinriktad grundexamen, yrkesexamen eller specialyrkesexamen eller till lägre eller högre högskoleexamen som avläggs vid universitet eller yrkeshögskola, eller som syftar till att studeranden avlägger delar av nämnda examina, genomför tilläggsutbildning eller fortbildning enligt nämnda lagar eller deltar i öppen undervisning vid universitet eller yrkeshögskola,

2) som utgör annan yrkesinriktad utbildning anordnad i Finland eller anordnad utomlands av en utbildningsproducent som är verksam i Finland,

3) som omfattas av lagen om grundläggande utbildning (628/1998) eller gymnasielagen (714/2018), i det fall att avsaknaden av utbildning utgör ett hinder för yrkesmässig utveckling, eller

4) som omfattas av lagen om fritt bildningsarbete (632/1998), i det fall att utbildningen ger större yrkeskompetens och yrkesbehörighet eller bättre läs- och skrivkunskap och en utbildnings- eller studieplan över studierna uppvisas.

Bestämmelserna i detta kapitel tillämpas på studier som den arbetssökande har bedrivit tidigare endast om studierna bevisligen har avbrutits minst ett år tidigare. Begränsningen gäller inte studier som inletts under ett anställningsförhållande eller under tiden för en periodiserad ekonomisk förmån enligt 3 kap. 6 § 1 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa eller som bedrivits som arbetskraftsutbildning.

När övriga förutsättningar uppfylls tillämpas detta kapitel också på studier på Åland motsvarande i 1 mom. 1, 2 och 4 punkten avsedda studier.

75 §

Överenskommelse om studier i sysselsättningsplanen

Innan studier som stöds inleds ska det överenskommas om studierna i sysselsättningsplanen eller en ersättande plan.

Även efter att studierna inletts kan det i sysselsättningsplanen eller en ersättande plan avtalas om studier som stöds, om det finns vägande skäl till detta, den arbetssökande har inlett studierna i ett anställningsförhållande eller under tiden för en periodiserad ekonomisk förmån enligt 3 kap. 6 § 1 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa eller studierna har bedrivits som arbetskraftsutbildning.

76 §

Stötid

Stöd för studier som utgör en sammanhängande helhet kan under de förutsättningar som föreskrivs i detta kapitel ges för högst 24 månader.

Med avvikelse från 1 mom. kan stöd för en sådan studiehelhet ges för högst 48 månader, om målet med studierna är att fullgöra den grundläggande utbildningens lärokurs.

Den arbetssökande får underrätta Arbetskraftsmyndigheten om avbrott i studier som stöds med arbetslöshetsförmån. Arbetskraftsmyndigheten ska underrättas utan dröjsmål efter avbrottet. Tiden för avbrottet räknas inte in i den maximitid som anges i 1 mom., om det finns en giltig orsak till avbrottet. Läroanstaltens ferieperiod betraktas inte som en giltig orsak.

Om den arbetssökandes studierätt har dragits in och senare återställs, anses studierna ha varit avbrutna under den tid den arbetssökande inte har haft studierätt.

77 §

Den arbetssökandes skyldigheter

Den arbetssökande ska regelbundet delta i undervisning enligt utbildnings- eller studieplanen.

För att den arbetssökande ska få arbetslöshetsförmån krävs det att den arbetssökande gör framsteg i studierna. Som tillräckliga framsteg i högskolestudier anses att den arbetssökande får i genomsnitt fem studiepoäng per studiemånad för studieprestationer som ingår i den studiehelhet som stöds. I fråga om andra studier förutsätts det att studierna framskrider i enlighet med utbildnings- eller studieplanen.

78 §

Uppföljning av studier och indragning av stöd

Arbetskraftsmyndigheten ska följa hur den arbetssökande gör framsteg i studierna på det sätt som överenskommit i sysselsättningsplanen eller en ersättande plan.

Om den arbetssökande inte gör tillräckliga framsteg i studierna eller underlåter att underrätta Arbetskraftsmyndigheten om studieframgången på det sätt som överenskommit i sysselsättningsplanen eller en ersättande plan, upphör rätten till arbetslöshetsförmån räknat från den tidpunkt från vilken den arbetssökande inte kan anses ha gjort tillräckliga framsteg i studierna eller den tidpunkt då den arbetssökande borde ha underrättat Arbetskraftsmyndigheten om studieframgången.

Om den arbetssökande utan godtagbart skäl har uteblivit från utbildning enligt utbildnings- eller studieplanen så att det är uppenbart att den arbetssökande inte kan avlägga de planliga studierna eller om den arbetssökande annars på ett väsentligt sätt har försummat studierna, upphör rätten till arbetslöshetsförmånen vid den tidpunkt då frånvaron eller försummelsen börjat.

Arbetskraftsmyndigheten fattar beslut om ett i 2 och 3 mom. avsett upphörande av rätten till arbetslöshetsförmån i ett arbetskraftspolitiskt utlåtande. Bestämmelser om givande av arbetskraftspolitiskt utlåtande finns i lagen om utkomstskydd för arbetslösa. Den arbetssökande ska ges tillfälle att bli hörd innan det arbetskraftspolitiska utlåtandet ges.

79 §

Den arbetssökandes skyldighet att informera

Den arbetssökande ska för arbetskraftsmyndigheten visa upp intyg utfärdat av utbildningsproducenten om antagning till utbildningen och ferieperioderna under utbildningen. Den arbetssökande ska dessutom för arbetskraftsmyndigheten visa upp en sådan redogörelse för framstegen i studierna som myndigheten behöver.

Den arbetssökande ska underrätta arbetskraftsmyndigheten om sådana avbrott i studierna som avses i 76 § 3 mom. och om att studierna avslutats.

80 §

Utbildningsproducentens skyldighet att informera

Utbildningsproducenten ska ge den studerande intyg om antagning till utbildningen, ferieperioder under utbildningen och framsteg i studierna.

Utbildningsproducenten ska utan dröjsmål underrätta arbetskraftsmyndigheten om avslutade studier och om de omständigheter som avses i 78 § 3 mom. För att producenter ska kunna fullgöra denna skyldighet ska arbetskraftsmyndigheten ge dem namnen och personbeteckningarna för de studerande vars studier stöds på det sätt som avses i detta kapitel.

10 kap.

Stöd som beviljas arbetsgivare

81 §

Lönesubvention

Lönesubvention är ett stöd som är avsett för att främja sysselsättningen av arbetslösa arbetssökande och som arbetskraftsmyndigheter kan bevilja arbetsgivare för lönekostnader. Syftet med lönesubventionerat arbete är att främja sysselsättning av arbetslösa arbetssökande på den öppna arbetsmarknaden genom att förbättra deras yrkeskompetens. Med lönesubvention stöds också möjligheterna för arbetstagare med funktionshinder och långtidsarbetslösa som fyllt 60 år att få arbete och delta i arbetslivet.

När arbetskraftsmyndigheter beviljar lönesubvention kan de ställa sådana villkor för erhållande av subventionen som är behövliga med avseende på den arbetssökande och syftet med subventionen.

82 §

Lönesubvention för förbättring av yrkeskompetensen

Arbetskraftsmyndigheten kan bevilja lönesubvention för förbättring av yrkeskompetensen, när en arbetslös arbetssökande som anställs i anställningsförhållande

- 1) är 15—24 år,
- 2) har fyllt 50 år,
- 3) inte har avlagt studentexamen, en i lagen om yrkesutbildning avsedd examen eller en med dessa jämförbar utländsk examen på andra stadiet,
- 4) är berättigad till en integrationsplan enligt lagen om främjande av integration, eller
- 5) inte har förvärvsarbetat under de senaste sex månaderna.

För att lönesubvention ska beviljas för förbättring av yrkeskompetensen krävs det att arbetskraftsmyndigheten bedömer att den arbetssökandes arbetslöshet beror på brister i yrkeskompetensen och att det lönesubventionerade arbetet kan förbättra den arbetssökandes yrkeskompetens och möjligheter att få arbete på den öppna arbetsmarknaden. Om den som anställs med lönesubvention har varit arbetslös en kortare tid än 12 månader utan avbrott omedelbart före beviljandet av subventionen, krävs det för att lönesubvention ska beviljas dessutom att personen sannolikt kommer att vara arbetslös längre än 12 månader om lönesubvention inte beviljas.

83 §

Villkor som gäller arbetsgivaren

Lönesubvention kan beviljas kommuner, samkommuner, välfärdsområden samt andra sammanslutningar och arbetsgivare, dock inte statliga ämbetsverk eller inrättningar. Fysiska personer kan beviljas lönesubvention endast för ekonomisk verksamhet.

Lönesubvention beviljas i form av stöd enligt den allmänna gruppundantagsförordningen om statligt stöd. Detta gäller dock inte vid beviljande av lönesubvention

- 1) till kommuner eller välfärdsområden för verksamhet som enligt 126 § i kommunallagen eller 131 § i lagen om välfärdsområden (611/2021) inte betraktas som verksamhet på den konkurrensutsatta marknaden,
- 2) i form av subvention på 100 procent enligt 88 §,
- 3) i syfte att främja sysselsättningen för en person som fyllt 60 år och varit arbetslös länge så som avses i 89 §, eller
- 4) för läroavtalsutbildning.

Lönesubvention beviljas inte, om

1) arbetsgivaren under de 12 månader som föregår ansökan om lönesubvention har sagt upp arbetstagare av ekonomiska orsaker eller produktionsorsaker och inte har anställt arbetstagare därefter i sådan omfattning att antalet arbetstagare som står i anställningsförhållande till arbetsgivaren vid tidpunkten för beviljandet av lönesubvention är minst lika stort som antalet arbetstagare vid tidpunkten för uppsägningen; detta tillämpas inte när lönesubvention beviljas en sådan arbetsgivare som avses i 2 mom. 1 eller 2 punkten,

2) subventionen skulle snedvrída konkurrensen mellan aktörer som erbjuder samma produkter eller tjänster,

3) arbetsgivaren på ett väsentligt sätt har försummat sin skyldighet att betala lön, skatter eller lagstadgade avgifter, om inte arbetskraftsmyndigheten av särskilda skäl som gäller den person som anställs med lönesubvention anser det vara lämpligt att bevilja subventionen,

4) arbetsgivaren eller en i 47 kap. 8 § 1 mom. 2 punkten i strafflagen avsedd företrädare för arbetsgivaren under det år då lönesubvention beviljas eller de två föregående åren genom en lagakraftvunnen dom har dömts till straff för ett sådant brott som avses i 47 kap. 6 a § i den lagen eller i 186 § i utlänningslagen eller arbetsgivaren under det år då lönesubvention beviljas eller de två föregående åren genom ett lagakraftvunnet beslut har påförts en påföljdsavgift enligt 11 a kap. 3 § i arbetsavtalslagen (55/2001),

5) arbetsgivaren tidigare har beviljats lönesubvention eller i 95 § avsett sysselsättningsstöd för lönekostnaderna av ett anställningsförhållande för samma person och en kortare tid än tre år har förflutit från det att subventionen upphörde, eller

6) arbetsgivaren innan lönesubvention beviljas har beviljats annat stöd för lönekostnaderna för den som anställs med subvention, så att det enligt Arbetskraftsmyndighetens bedömning är endast ett litet lönesubventionsbelopp som skulle betalas i enlighet med 93 § 3 mom.

84 §

Villkor som gäller anställningsförhållandet

Lönesubvention beviljas inte om det anställningsförhållande som subventionen är avsett för har börjat innan beslut om beviljande av subvention har fattats.

Lönesubvention kan beviljas om arbetsgivaren förbinder sig att betala lön minst enligt det kollektivavtal som tillämpas på anställningsförhållandet, eller, om det inte finns något tillämpligt kollektivavtal, sedvanlig och skälig lön för arbetet i fråga. Lönesubvention kan dock inte beviljas, om lönen enbart ska bestämmas utifrån arbetsresultatet.

Om den som anställts med subvention till följd av överlåtelse av rörelse, fusion eller delning av en sammanslutning eller sammanslagning av sammanslutningar övergår till anställning hos en annan arbetsgivare under perioden med lönesubvention, kan lönesubvention trots 1 mom. beviljas den mottagande arbetsgivaren för den tid som återstår av den period med lönesubvention som beviljats den överlåtande arbetsgivaren. Den mottagande arbetsgivaren ska lämna in ansökan om lönesubvention till Arbetskraftsmyndigheten inom en månad efter det att den som anställts med subvention har övergått till anställning hos förvärvaren av rörelse eller hos den mottagande sammanslutningen.

Lönesubvention beviljas inte för anställning av i 9 § i lagen om alterneringsledighet (1305/2002) avsedda vikarier.

85 §

Lönekostnader som täcks med lönesubvention

Med lönekostnader som täcks med lönesubvention avses lön som utifrån arbetstid eller utförande av entreprenad betalas till en arbetstagare och på vilken förskottsinnehållning ska verkställas.

Som lönekostnader räknas dock inte

1) semesterpenning, semesterersättning eller motsvarande ersättning; om semesterlönen betalas i form av semesterpenning enligt det kollektivavtal som anställningsförhållandet omfattas av, kan på arbetsgivarens begäran den andel semesterpenning som motsvarar den under lönesubventionsperioden uttagna semestern räknas som lönekostnad,

2) mertids- eller overtidsersättning, eller penningersättning betald ur en arbetstidsbank,

3) lön för sådan tid för vilken arbetsgivaren för att täcka lönekostnaderna för den som anställts med subvention har rätt till dagpenningförmåner med stöd av 7 kap. 4 § i sjukförsäkringslagen (1224/2004), rehabiliteringspenning med stöd av 47 § i lagen om Folkpensionsanstaltens rehabiliteringsförmåner och rehabiliteringspenningförmåner (566/2005), ersättning med stöd av 139 § i lagen om olycksfall i arbetet och om yrkessjukdomar eller i lagen om smittsamma sjukdomar (1227/2016) avsedd dagpenning vid smittsam sjukdom med stöd av 8 kap. 1 a § i sjukförsäkringslagen,

4) den del av lönen som bestäms utifrån resultatet av det arbete som den som anställts med subvention utför eller som baserar sig på arbetsgivarens resultat, eller

5) kostnadsersättningar eller anställningsförmåner.

86 §

Lönesubventionens belopp och varaktighet

Om inte något annat föreskrivs nedan är lönesubventionens belopp 50 procent av de i 85 § avsedda lönekostnaderna för den som anställs med subvention i fem månader räknat från det att anställningsförhållandet började, dock högst den tid anställningsförhållandet varar. Om den som anställs med subvention har varit arbetslös i minst 12 månader under de 14 månader som omedelbart föregår beviljandet av lönesubventionen, beviljas lönesubvention för 10 månader från det att anställningsförhållandet började, dock högst för den tid anställningsförhållandet varar.

87 §

Lönesubvention för anställning av arbetstagare med funktionshinder

Trots bestämmelserna i 82 § och 83 § 3 mom. 5 punkten kan Arbetskraftsmyndigheten bevilja lönesubvention, när en arbetslös arbetssökandes möjligheter att få ett lämpligt arbete har minskat avsevärt till följd av skada eller sjukdom.

Lönesubventionen för anställning av arbetstagare med funktionshinder är 70 procent av de i 85 § avsedda lönekostnaderna för den som anställs med subvention i 10 månader räknat från det att anställningsförhållandet började, dock högst den tid anställningsförhållandet varar.

Trots bestämmelserna i 83 § 3 mom. 5 punkten och 84 § 1 mom. kan Arbetskraftsmyndigheten förlänga den subventionstid som avses i 2 mom. med högst 24 månader åt gången. Förutsättningarna för att subventionstiden ska kunna förlängas är att

1) Arbetskraftsmyndigheten får ett läkarintyg utfärdat under perioden med lönesubvention över arbets- och funktionsförmågan hos den som anställts med subvention, om det inte är uppenbart onödigt,

2) Arbetsgivaren har gjort de rimliga anpassningar som företagshälsovården har rekommenderat,

3) Arbetskraftsmyndigheten bedömer att produktiviteten hos den som anställts med subvention trots utförda anpassningar har blivit väsentligt och permanent eller varaktigt nedsatt på grund av skadan eller sjukdomen,

4) Ansökan om fortsatt subvention har lämnats in till Arbetskraftsmyndigheten innan den föregående subventionsperioden har löpt ut, och

5) De i 83 § 3 mom. 1—4 punkten och 84 § 2—4 mom. föreskrivna villkoren uppfylls när beslut om fortsatt subvention fattas.

Arbetskraftsmyndigheter får använda sig av sakkunnigbedömningar för att bedöma om det villkor som avses i 3 mom. 3 punkten uppfylls.

88 §

Lönesubvention på 100 procent

Med avvikelse från bestämmelserna i 86 och 87 § ska beloppet av den lönesubvention som beviljas en förening, en stiftelse eller ett registrerat religionsamfund för annat än näringsverksamhet vara 100 procent av de i 85 § avsedda lönekostnaderna för den som anställs med subvention förhöjt med koefficienten 1,23, om den som anställs med subvention har varit arbetslös i minst 24 månader under de 28 månader som omedelbart föregår beviljandet av lönesubventionen. Till lönekostnaderna räknas lönekostnader som motsvarar högst 65 procent av arbetstid enligt den ordinarie maximiarbetstiden i branschen.

Subvention beviljas för 10 månader från det att anställningsförhållandet började, dock högst för den tid anställningsförhållandet varar.

Om lönesubvention enligt 1 mom. beviljas för näringsverksamhet, ska subventionen beviljas i form av de minimis-stöd.

89 §

Lönesubvention för anställning av en person som fyllt 60 år och varit arbetslös länge

Med avvikelse från bestämmelserna i 82 § 2 mom. om brister i yrkeskompetensen och bestämmelserna i 86 § om lönesubventionens varaktighet kan lönesubvention beviljas för 24 månader från det att anställningsförhållandet börjar, dock högst för den tid anställningsförhållandet varar, när den arbetssökande

- 1) har fyllt 60 år vid tidpunkten när lönesubventionen beviljas, och
- 2) har varit arbetslös i minst 12 månader under de 14 månader som omedelbart föregår beviljandet av subventionen.

Trots bestämmelserna i 83 § 3 mom. 3 punkten och 84 § 1 mom. kan Arbetskraftsmyndigheten förlänga den subventionstid som avses i 1 mom. med högst 24 månader åt gången, förutsatt att de i 83 § 3 mom. 1—4 punkten och 84 § 2—4 mom. angivna villkoren gällande arbetsgivaren och anställningsförhållandet alltjämt uppfylls och ansökan om fortsatt subvention har lämnats in till Arbetskraftsmyndigheten innan den föregående subventionsperioden har löpt ut.

För ekonomisk verksamhet beviljas i 1 och 2 mom. avsedd lönesubvention i form av de minimis-stöd.

90 §

Lönesubvention för läroavtalsutbildning

Lönesubvention kan beviljas för läroavtalsutbildning för att täcka lönekostnader också för arbetslösa arbetssökande som inte är sådana arbetslösa arbetssökande som avses i 82 § 1 mom. Om lönesubvention har beviljats för läroavtalsutbildning innan läroavtalsutbildningen börjar och läroavtalsutbildningen genomförs i anställning hos flera arbetsgivare, kan lönesubvention beviljas även om den person som anställts med subvention inte är arbetslös när personen under utbildningstiden övergår till anställning hos en annan arbetsgivare.

När lönesubvention beviljas för läroavtalsutbildning ska längden på subventionen dimensioneras för hela den tid som Arbetskraftsmyndigheten anser vara ändamålsenlig. Trots bestämmelserna i 83 § 3 mom. 5 punkten och 84 § 1 mom. kan subventionstiden dock förlängas, om läroavtalsutbildningens längd enligt den personliga utvecklingsplanen för kunnandet ändras under utbildningstiden. Ansökan om fortsatt subvention ska lämnas in till Arbetskraftsmyndigheten innan den föregående subventionsperioden har löpt ut.

För ekonomisk verksamhet beviljas lönesubvention enligt 1 och 2 mom. i form av de minimis-stöd.

91 §

Överföring av personer anställda med subvention

Den som får lönesubvention får överföra den som anställts med subvention till arbete hos någon annan arbetsgivare (*användarföretag*) i enlighet med 1 kap. 7 § 3 mom. i arbetsavtalslagen, om Arbetskraftsmyndigheten har beviljat tillstånd för överföringen. Villkoren för överföring är

- 1) att användarföretaget uppfyller de villkor för beviljande av lönesubvention som gäller arbetsgivare och som avses i 83 § 3 mom. 1 och 3—5 punkten,
- 2) att Arbetskraftsmyndigheten bedömer att arbetsuppgifterna hos användarföretaget är sådana att de uppnår det syfte med lönesubvention som anges i 81 §, och
- 3) att användarföretaget betalar gängse ersättning för arbetstagaren.

Arbetsgivaren ska till ansökan foga en försäkran av användarföretaget om att de villkor som avses i 1 mom. 1 punkten uppfylls.

Under överföringen kan lönesubventionens belopp vara högst det belopp som användarföretaget skulle kunna beviljas om företaget ansökte om lönesubvention, dock inte större än det belopp som beviljats arbetsgivarföretaget.

92 §

Tillfälligt avbrott

Om utförandet av det lönesubventionerade arbetet och lönebetalningen avbryts för minst en månad under subventionsperioden, ska Arbetskraftsmyndigheten avbryta utbetalningen av lönesubventionen. Om anställningsförhållandet fortsätter efter avbrottet ska Arbetskraftsmyndigheten fatta beslut om att subventionstiden förlängs med den tid som motsvarar avbrottet, dock inte längre än den subventionstid som återstod när avbrottet började. Förlängning kan på sin höjd beviljas fram till den tidpunkt då det förflutit 12 månader sedan perioden inleddes. En förutsättning för att subventionstiden ska kunna förlängas är att arbetsgivaren uppfyller de villkor som anges i 83 § 3 mom. 1—4 punkten.

Den maximitid på 12 månader som anges i 1 mom. tillämpas inte, om lönesubvention har beviljats med stöd av 87—90 §.

93 §

Hur annat stöd påverkar lönesubventionen

Lönesubventionen kan tillsammans med andra stöd som beviljats för lönekostnaderna för den som anställts med subvention och tillsammans med utbildningsersättning som betalas på grundval av läroavtal vara högst lika stor som arbetsgivarens i 85 § avsedda lönekostnader för den som anställts med subvention. Den lönesubvention på 100 procent som avses i 88 § får dock tillsammans med andra stöd som beviljats för lönekostnaderna för den som anställts med subvention samt stöd för arbetsgivarens bikostnader vara högst 1,23 gånger så stor som de lönekostnader som avses i 85 §.

I fråga om maximibeloppet av lönesubvention som beviljas enligt den allmänna gruppundantagsförordningen om statligt stöd tillämpas vad som i den förordningen föreskrivs om kumulering av stöd.

Om lönesubventionen tillsammans med andra stöd som beviljats för lönekostnaderna överstiger det maximibelopp som avses i 1 eller 2 mom., dras den del som överstiger maximibeloppet av från subventionen.

94 §

Lönesubventionens maximibelopp och hinder för utbetalning av subvention

Lönesubvention betalas till ett belopp på högst

- 1) 1 260 euro i månaden, när det är fråga om stöd beviljat på grundval av 86 §,
- 2) 2 770 euro i månaden, när det är fråga om stöd beviljat på grundval av 87 §,
- 3) 2 020 euro i månaden, när det är fråga om stöd beviljat på grundval av 88 §.

Om utbetalningsperioden för lönesubvention avviker från en kalendermånad, betalas i lönesubvention högst det belopp som fås genom att det maximibelopp som avses i 1 mom. divideras med 30 och multipliceras med antalet kalenderdagar i utbetalningsperioden. Det maximibelopp för lönesubvention som anges i 1 mom. 1—3 punkten justeras genom förordning av statsrådet vart tredje år så att det motsvarar förändringarna i förtjänstnivåindexet.

Lönesubvention betalas inte, om

- 1) den som får subventionen inte följer de villkor som ställs i beslutet om lönesubvention,
- 2) det efter att lönesubvention beviljats framgår att villkoren enligt 83 § som gäller arbetsgivaren, villkoren enligt 84 § som gäller anställningsförhållandet eller villkoren enligt 91 § som gäller överföring av den som anställts med subvention inte uppfylls,
- 3) lönesubvention har beviljats felaktigt, till ett för stort belopp eller utan grund.

95 §

Sysselsättningsstöd avseende personer som fyllt 55 år

Arbetskraftsmyndigheten ska bevilja sysselsättningsstöd till en i 83 § 1 mom. avsedd arbetsgivare som anställer en arbetssökande som fyllt 55 år och varit arbetslös i minst 24 månader under de 28 månader som omedelbart föregår beviljandet av subventionen. För att stöd ska kunna beviljas krävs dessutom att personen som anställs enligt arbetsavtalet har en garanterad minimiarbets tid på 25 timmar i veckan eller, om den ordinarie maximiarbets tiden i branschen är mindre än 37,5 timmar i veckan, minst 65 procent av den ordinarie maximiarbets tiden. Arbetsgivaren ska dessutom förbinda sig att betala lön minst enligt det kollektivavtal som tillämpas på anställningsförhållandet eller, om det inte finns något tillämpligt kollektivavtal, sedvanlig och skälig lön för arbetet i fråga.

Sysselsättningsstöd beviljas inte om

- 1) arbetsgivaren under de 12 månader som föregår ansökan om stöd har sagt upp arbetstagare av ekonomiska orsaker eller produktionsorsaker och inte har anställt arbetstagare därefter i sådan omfattning att antalet arbetstagare som står i anställningsförhållande till arbetsgivaren vid tidpunkten för beviljandet av stödet är minst lika stort som antalet arbetstagare vid tidpunkten för uppsägningen,
- 2) arbetsgivaren har försummat sin skyldighet att betala lön, skatter eller lagstadgade avgifter,
- 3) arbetsgivaren har gjort sig skyldig till ett sådant förfarande som avses i 83 § 3 mom. 4 punkten,
- 4) arbetsgivaren tidigare har beviljats sysselsättningsstöd avseende personer som fyllt 55 år eller lönesubvention enligt 81 § för lönekostnaderna av ett anställningsförhållande för samma person och en kortare tid än tre år har förflutit från det att stödet eller subventionen upphörde,
- 5) arbetsgivaren har beviljats annat stöd för lönekostnaderna för samma person,
- 6) lönen för den som anställs med stödet bestäms enbart utifrån arbetsresultatet,
- 7) det anställningsförhållande som stödet är avsett för har börjat innan beslut om beviljande av stöd har fattats, eller
- 8) den som anställs är en sådan vikarie som avses i 9 § i lagen om altemneringsledighet.

96 §

Beloppet av sysselsättningsstödet och stödets varaktighet

Sysselsättningsstödet utgör 70 procent av lönekostnaderna för den som anställs med stödet i tio månader räknat från det att anställningsförhållandet började, dock högst den tid anställningsförhållandet varar.

Vid beräkning av stödbeloppet tillämpas på lönekostnaderna vad som i 85 § föreskrivs om lönekostnader som täcks med lönesubvention.

I fråga om maximibeloppet av sysselsättningsstödet tillämpas vad som i 94 § 1 mom. 2 punkten och 2 mom. föreskrivs om maximibeloppet av lönesubvention.

97 §

Tillämpning av vissa bestämmelser om lönesubvention på sysselsättningsstöd

På sysselsättningsstöd tillämpas vad som i 84 § 3 mom. föreskrivs om lönesubvention vid överlåtelse av rörelse, vad som i 92 § föreskrivs om tillfälligt avbrott i lönesubvention och vad som i 94 § 3 mom. föreskrivs om hinder för utbetalning av lönesubvention. Med avvikelse från 92 § kan sysselsättningsstödet dock förlängas oberoende av tidsgränsen på 12 månader.

98 §

Stöd för specialarrangemang

Arbetskraftsmyndigheten får bevilja i 83 § 1 mom. avsedda arbetsgivare stöd för specialarrangemang som gäller arbetet (*stöd för specialarrangemang på arbetsplatsen*), om en person som ska anställas eller som är anställd har en skada eller sjukdom som förutsätter anskaffning av arbetsredskap eller ändringar på arbetsplatsen, och de kostnader som arbetsgivaren orsakas av anskaffningarna eller ändringarna ska anses betydande med beaktande av arbetsgivarens ekonomiska situation. Stöd för specialarrangemang på arbetsplatsen kan också beviljas som ersättning för den hjälp en annan arbetstagare ger. Arbetsgivare som bedriver ekonomisk verksamhet beviljas stöd för specialarrangemang på arbetsplatsen i form av stöd enligt den allmänna gruppundantagsförordningen om statligt stöd.

Bestämmelser om vilka kostnader som kan ersättas med stöd för specialarrangemang på arbetsplatsen samt om stödets maximibelopp och maximitid utfärdas genom förordning av statsrådet.

11 kap.

Stöd och ersättningar som beviljas enskilda kunder

99 §

Startpeng

En arbetskraftsmyndighet kan bevilja startpeng till enskilda kunder som inleder i 2 kap. 5 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa avsedd företagsverksamhet på heltid eller utvidgar en företagsverksamhet som de bedriver som bisyssla till att bedrivas på heltid. Syftet med startpeng är att trygga företagarens försörjning i det skede när företagsverksamheten startas och etableras.

Startpeng beviljas i form av de minimis-stöd.

100 §

Villkor för beviljande av startpeng

Villkoret för att startpeng ska beviljas är att arbetskraftsmyndigheten bedömer att

- 1) den som ansöker om startpeng har eller skaffar sig tillräckliga färdigheter för att bedriva företagsverksamhet, och
- 2) företagsverksamheten har förutsättningar att bli en kontinuerligt lönsam verksamhet.

Arbetskraftsmyndigheten kan när startpeng beviljas ställa behövliga villkor för erhållande av startpeng.

Startpeng ska inte beviljas, om

1) arbetskraftsmyndigheten bedömer att företagsverksamheten ger den sökande en rimlig försörjning i det skede när företagsverksamheten på heltid startas och etableras eller att den sökandes försörjning är tryggad på annat vis i det skedet,

2) startpengen bedöms snedvrída konkurrensen mer än i ringa mån mellan företag som erbjuder samma produkter eller tjänster,

3) den som ansöker om startpeng har inlett företagsverksamhet på heltid eller utvidgat en företagsverksamhet som den sökande bedrivit som bisyssla till verksamhet på heltid innan stödansökan har nått arbetskraftsmyndigheten; detta villkor utgör dock inget hinder för att en fortsatt period med startpeng som ingår i maximitiden för startpeng ska kunna beviljas, eller

4) den som ansöker om startpeng eller det företag i vilket den sökande börjar som företagare på ett väsentligt sätt har försummat sin skyldighet att betala skatter eller lagstadgade avgifter eller den sökande eller företaget har väsentliga privaträttsliga betalningsstörningar, om inte arbetskraftsmyndigheten av särskilda skäl anser det lämpligt att bevilja stöd.

101 §

Startpengens belopp och maximitid för startpeng

Startpengens belopp per dag är lika stort som den grunddagpenning som avses i 6 kap. 1 § 1 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa. Startpeng betalas för fem dagar per kalendervecka.

Startpeng beviljas för sex månader från det att företagsverksamhet inleds på heltid eller företagsverksamhet bedrivna som bisyssla utvidgas till verksamhet på heltid. En fortsatt period med startpeng kan beviljas så att den totala längden för perioderna med startpeng är högst 12 månader. Om företagsverksamheten avbryts av grundad anledning under en period med startpeng, räknas den tid avbrottet varar inte in i den maximitid som avses ovan.

Om en mottagare av startpeng under perioden med startpeng har inkomster av annat ursprung än företagsverksamheten eller har fått annat offentligt stöd för sina lönekostnader under den perioden, ska beloppet av inkomsterna dras av från startpengens belopp. Prioriterade inkomster enligt 4 kap. 7 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa räknas dock inte som inkomster.

102 §

Ersättning av kostnader för att söka arbete eller söka sig till service

Arbetskraftsmyndigheten kan bevilja ersättning för rese- och logikostnader till en arbetslös arbetssökande som söker arbete och till en arbetslös enskild kund som söker sig till arbetskraftsutbildning, träning eller prövning eller deltar i en i 51 § avsedd sakkunnigbedömning.

Ett villkor för att de resekostnader som avses i 1 mom. ska ersättas är att det med tanke på tillgången på arbetskraft och sysselsättningen av den arbetslösa ska anses ändamålsenligt att kostnaderna ersätts.

Ersättning för resekostnader som orsakas av kundbesök vid arbetskraftsmyndigheten kan beviljas en arbetslös enskild kund som på grund av skada eller sjukdom behöver färdtjänst för att kunna besöka arbetskraftsmyndigheten. Ett villkor för att resekostnaderna ska ersättas är att ett personligt besök hos arbetskraftsmyndigheten är nödvändigt för att serviceprocessen ska framskrida.

Ett villkor för att logikostnader ska ersättas är att övernattningen under en resa som avses i 1 mom. har varit nödvändig på grund av trafikförhållandena och att den har orsakat kostnader.

Närmare bestämmelser om vilka resor som ska ersättas och om grunderna för ersättning av resekostnader utfärdas genom förordning av statsrådet.

103 §

Ersättning av kostnader för deltagande i service

En arbetssökande som får arbetslöshetsförmån har rätt att få stöd (*kostnadsersättning*) för resekostnader och andra kostnader som uppkommer i samband med att den arbetssökande deltar i

- 1) arbetskraftsutbildning,
- 2) frivilliga studier enligt 22—24 § i lagen om främjande av integration,
- 3) jobbsökarträning,
- 4) karriärträning,
- 5) utbildningsprövning,
- 6) arbetsprövning.

Kostnadsersättning enligt 1 mom. till en arbetssökande som ansöker om inkomstrelaterad dagpenning beviljas av arbetslöshetskassan och till en arbetssökande som ansöker om grunddagpenning eller arbetsmarknadsstöd av Folkpensionsanstalten.

Arbetskraftsmyndigheten kan bevilja kostnadsersättning till en enskild kund

1) som deltar i sådan service till stöd för sysselsättning som överenskommit i en sysselsättningsplan eller en ersättande plan; som service till stöd för sysselsättning betraktas inte det att kunden deltar i en sådan inledande intervju eller ett sådant samtal om jobbsökning eller kompletterande samtal om jobbsökning som avses i 4 kap. och inte heller i 9 kap. avsedda frivilliga studier som stöds med arbetslöshetsförmån,

2) för vilken deltagandet i servicen medför oundvikliga kostnader, och

3) som inte har rätt till kostnadsersättning med stöd av 1 mom. eller rätt till motsvarande ersättning med stöd av någon annan lag för de kostnader som deltagandet i servicen medför.

104 §

Kostnadsersättningens belopp

I kostnadsersättning betalas 9 euro per dag. Kostnadsersättning betalas dock till ett belopp av 18 euro per dag, om

- 1) personen deltar i service som anordnas utanför personens i 10 § avsedda pendlingsområde,
- 2) personen deltar i service som ordnas inom personens i 10 § avsedda pendlingsområde men utanför personens hemkommun och deltagandet bevisligen medför logikostnader för personen.

En studerande som deltar i arbetskraftsutbildning utomlands har rätt att i ersättning för logikostnader och andra kostnader under utbildningstiden få 50 procent av det dagtraktamente som en statstjänsteman får i ersättning för resekostnader för en tjänsteresa till landet i fråga.

Till en arbetssökande som deltar i arbetskraftsutbildning som ordnas av Stiftelsen Utbildning Nordkalotten betalas 16,82 euro per dag i kostnadsersättning. Inkvarteringen är gratis för arbetssökande som deltar i sådan arbetskraftsutbildning.

Närmare bestämmelser om hur den kostnadsersättning som avses i 1 mom. bestäms och om arbetskraftsmyndighetens skyldighet att anmäla uppgifter som inverkar på bestämmandet av kostnadsersättningen till arbetslöshetskassan eller Folkpensionsanstalten utfärdas genom förordning av statsrådet.

105 §

Dagar för vilka kostnadsersättning betalas

Kostnadsersättning betalas för högst fem dagar per kalendervecka. Till dem som deltar i arbetskraftsutbildning utomlands betalas kostnadsersättning för högst sju dagar per kalendervecka.

Under den tid jobbsökarträning, karriärträning, utbildningsprövning och arbetsprövning pågår och när kostnadsersättning beviljas på basis av 103 § 3 mom. betalas kostnadsersättning endast för de dagar då servicen ordnas och den arbetsökande deltar i servicen.

Närmare bestämmelser om de ersättningsdagar som berättigar till kostnadsersättning utfärdas genom förordning av statsrådet.

106 §

Begränsningar som gäller kostnadsersättning samt när kostnadsersättning upphör

Kostnadsersättning betalas inte för ferieperioder under arbetskraftsutbildning och frivilliga studier enligt 22—24 § i lagen om främjande av integration. Ersättning betalas dock för den tid under vilken en arbetsökande som får arbetslöshetsförmån under en ferieperiod deltar i inläring i arbetet eller praktik som hör till utbildningen.

Utbetalningen av kostnadsersättning upphör räknat från den dag då den arbetsökande har avbrutit servicen. Utbetalningen av kostnadsersättning upphör också om man har beslutat att avbryta servicen.

107 §

Tillämpning av lagen om utkomstskydd för arbetslösa och lagen om arbetslöshetskassor på kostnadsersättning

På i 103 § 1 mom. avsedd kostnadsersättning som arbetslöshetskassan eller Folkpensionsanstalten beviljar tillämpas lagen om arbetslöshetskassor (603/1984) och 11 kap. 2, 3, 5, 6, 10, 13—15 och 15 a §, 12 kap. och 13 kap. 1, 3—8 och 10 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa.

Om Folkpensionsanstalten eller arbetslöshetskassan betalar ut en arbetslöshetsförmån utan beslut så som avses i 11 kap. 8 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa och mottagaren av förmånen har rätt att få kostnadsersättning, kan Folkpensionsanstalten eller arbetslöshetskassan på motsvarande sätt betala även denna ersättning utan beslut. Kostnadsersättningen betalas då till fullt belopp.

12 kap.

Sysselsättningskyldighet

108 §

Ordnanande av sysselsättningsfrämjande service eller möjligheter till arbete

En arbetslös arbetsökande ska tryggas möjlighet till sysselsättningsfrämjande rehabilitering eller arbetskraftsutbildning, om den arbetsökandes rätt till arbetslöshetsdagpenning för löntagare till följd av maximitidens utgång upphör när personen fyllt 57 år, men innan personen fyller 60 år.

Arbetskraftsmyndigheten ska för en arbetslös arbetsökande som fyllt 60 år ordna möjlighet till en sådan sysselsättningsfrämjande service som avses i lagen om utkomstskydd för arbetslösa eller till arbete med lönesubvention i anställning hos någon annan än kommunen innan den

arbetssökandes rätt till arbetslöshetsdagpenning för löntagare upphör på grund av maximitiden. Sysselsättningsfrämjande service eller arbete med lönesubvention ska ordnas under minst en så lång tid att den arbetssökande uppfyller det arbetsvillkor som utgör en förutsättning för arbetslöshetsdagpenning.

Om en sådan arbetslös arbetssökande som avses i 1 eller 2 mom. inte får arbete på den öppna arbetsmarknaden och det inte går att så som avses i 1 och 2 mom. ordna lämplig sysselsättningsfrämjande service enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa, rehabilitering eller anställning med lönesubvention hos någon annan än kommunen för personen i fråga, är hemkommunen skyldig att för den arbetssökande ordna möjligheter till arbete (*sysselsättningsskyldighet*). Arbetskraftsmyndigheten ska vid behov upplysa den arbetssökandes hemkommun om sysselsättningsskyldigheten. Hemkommunen ska ordna möjligheterna till arbete så att den som sysselsätts kan påbörja arbetet när maximitiden för arbetslöshetsdagpenning går ut.

Närmare bestämmelser om fullgörande av sysselsättningsskyldighet och om tillhörande upplysningar utfärdas genom förordning av statsrådet.

109 §

Arbete som ordnas på basis av sysselsättningsskyldighet

Arbete som ordnas på basis av sysselsättningsskyldighet ska vara heltidsarbete enligt branschens ordinarie arbetstider. För en person som får invalidpension som delpension ska det ordnas deltidarbete som motsvarar personens arbetsförmåga och uppfyller det arbetsvillkor som utgör en förutsättning för arbetslöshetsdagpenning.

Arbete som ordnas på basis av sysselsättningsskyldighet ska vara så länge att den arbetssökande när arbetet upphör uppfyller det arbetsvillkor som utgör en förutsättning för att få arbetslöshetsdagpenning. Arbete utfört under granskningsperioden för arbetsvillkoret och som räknas in i arbetsvillkoret samt deltagande i sysselsättningsfrämjande service som räknas in i arbetsvillkoret förkortar den tid under vilken arbete ska ordnas på basis av sysselsättningsskyldighet.

110 §

Begränsningar av sysselsättningsskyldigheten samt när skyldigheten upphör

Bestämmelserna i 108 § tillämpas inte om en person genom att avstå från att ansöka om arbetslöshetsdagpenning eller på något annat sätt har åstadkommit en sådan situation att maximitiden för arbetslöshetsdagpenning inte uppnås före den ålder på 57 år som avses i 108 § 1 mom.

Sysselsättningsskyldigheten upphör om

1) den som är berättigad till möjligheter till arbete vägrar, utan en i 2 a kap. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa avsedd giltig orsak, att ta emot ett anvisat arbete som med hänsyn till personens arbetsförmåga är lämpligt och som ordnats på basis av sysselsättningsskyldighet,

2) det arbete som anvisats en arbetssökande avbryts av en orsak som beror på den arbetssökande, eller

3) det efter det att jobsökningen inte längre är i kraft inte kan ordnas arbete för den arbetssökande inom tre månader efter det att sysselsättningsskyldigheten har trätt i kraft.

111 §

Stöd för lönekostnader av arbete ordnat på basis av sysselsättningsskyldighet

För lönekostnaderna för personer som de sysselsatt på basis av sysselsättningsskyldighet har kommuner rätt till ett stöd på 50 procent av de i 85 § avsedda lönekostnader som täcks med lönesubvention, om de villkor som anges i 84 § 2 mom. uppfylls.

13 kap.

Behandling av kunduppgifter samt riksomfattande informationssystemtjänster

112 §

Användningsändamål för kunduppgifter

Uppgifter om kunder och om producenter av arbetskraftsservice får användas

- 1) för ordnande och produktion av sådan service och sådana uppgifter som avses i denna lag,
- 2) för skötsel av de uppgifter som i lagen om främjande av integration, lagen om utkomstskydd för arbetslösa, lagen om altemneringsledighet, lagen om arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte, lagen om yrkesutbildning och lagen om Jobbkanalen Ab föreskrivs för arbetskraftsmyndigheter eller för utvecklings- och förvaltningscentret,
- 3) för tillsyn, utveckling, uppföljning, utvärdering, statistikföring, prognostisering och styrning med avseende på de uppgifter som avses i 1 och 2 punkten.

Bestämmelser om användningsändamålen för kunduppgifter och om uppgifter som får behandlas inom samarbetsmodellen för sektorsövergripande stöd som främjar sysselsättningen finns i lagen om sektorsövergripande främjande av sysselsättningen.

Bestämmelser om behandling av personuppgifter finns i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning), nedan *den allmänna dataskyddsförordningen*, och i dataskyddslagen (1050/2018).

113 §

Användning av kunduppgifter i försöket med rekryteringsstöd

Utöver vad som föreskrivs i 112 § 1 mom. får uppgifter om kunder och om producenter av arbetskraftsservice användas vid verkställighet av lagen om ett försök med rekryteringsstöd (20/2022).

114 §

Uppgifter som får behandlas

Följande uppgifter som gäller enskilda kunder får behandlas:

- 1) personbeteckning,
- 2) namn och kontaktuppgifter,
- 3) uppgifter som gäller kundrelationen inom arbetskraftsservice, utträttandet av ärenden hos arbetskraftsmyndigheten och eventuella specialarrangemang som krävs för att kunden ska kunna utträta ärenden,
- 4) uppgifter om utbildning, anställningar och yrkeskompetens samt andra uppgifter som används vid arbetsförmedling,
- 5) uppgifter om servicebehov samt om planer och genomförandet av dessa,
- 6) uppgifter om arbets- och utbildningserbjudanden och presentationer för arbetsgivare,
- 7) uppgifter om offentlig arbetskraftsservice, i lagen om utkomstskydd för arbetslösa avsedd sysselsättningsfrämjande service, annan service till stöd för jobsökning och sysselsättning samt sakkunnigbedömningar,

8) sådana uppgifter och bedömningar om hälsotillståndet och arbets- och funktionsförmågan som är relevanta för sysselsättningen av personen och som är nödvändiga för att ge personen service,

9) utredningar och arbetskraftspolitiska utlåtanden som gäller utkomstskydd för arbetslösa eller alterneringsledighet,

10) uppgifter om förmåner som hör till den offentliga arbetskraftsservice.

Följande uppgifter som gäller arbetsgivare som ansöker om eller får arbetskraftsservice får behandlas:

1) identifierande uppgifter,

2) uppgifter som gäller kundrelationen inom arbetskraftsservice och hur arbetsgivaren uträttar ärenden hos arbetskraftsmyndigheten,

3) uppgifter om verksamheten och servicebehovet,

4) uppgifter om lediga platser och tillsättande av dem, inklusive platser tillsatta genom internationell rekrytering,

5) beslut om lönesubvention, sysselsättningsstöd avseende personer som fyllt 55 år och i 111 § avsett stöd samt tillhörande uppgifter om uppföljning och utbetalning,

6) avtal om arbetsprövning,

7) andra uppgifter som behövs för planering, ordnande, verkställighet och uppföljning av offentlig arbetskraftsservice än de som avses i 1—6 punkten.

Följande uppgifter som gäller producenter av arbetskraftsservice får behandlas:

1) identifierande uppgifter om serviceproducenten,

2) uppgifter som gäller hur producenten uträttar ärenden hos arbetskraftsmyndigheten,

3) upphandlingsavtal som ingåtts med serviceproducenten och tillhörande uppgifter om utbetalning,

4) uppgifter om den service som upphandlas,

5) uppgifter om ansökning och antagning till service samt uppgifter om uppföljning av servicen,

6) andra uppgifter som behövs för planering, ordnande, verkställighet och uppföljning av arbetskraftsservice än de som avses i 1—5 punkten,

7) uppgifter om arbetskraftsutbildning enligt lagen om yrkesutbildning och om utbildningsanordnaren samt sådana uppgifter om ansökan, antagning och uppföljning som gäller utbildningen.

Om en personuppgift som behandlas har erhållits från en annan källa än den registrerade personen, ska det i personens uppgifter antecknas var uppgiften har erhållits och vem som har antecknat den.

Den registrerade har inte den rätt som föreskrivs i artikel 18 i den allmänna dataskyddsförordningen att begränsa behandlingen av i 1 mom. avsedda uppgifter.

115 §

Arbetskraftsmyndigheters rätt till information

En arbetskraftsmyndighet har oberoende av sekretessbestämmelserna rätt att avgiftsfritt få de uppgifter som är nödvändiga för att verkställa arbetskraftsservice av andra arbetskraftsmyndigheter, andra kommunala myndigheter, statliga myndigheter, välfärdsområden, Folkpensionsanstalten, arbetslöshetskassor, Pensionskyddscentralen, Sysselsättningsfonden, serviceproducenter inom arbetskraftsservice, andra producenter av sådan service till stöd för sysselsättning som arbetskraftsmyndigheten ordnar och som överenskommit i en sysselsättningsplan eller en ersättande plan samt av aktörer som ger sådan arbetsprövning som avses i 54 §.

När syftet är att utreda om villkoren uppfylls för beviljande av sådan lönesubvention och sådant sysselsättningsstöd avseende personer som fyllt 55 år som avses i 10 kap. har arbetskraftsmyndigheten dessutom rätt att ur det bötesregister som avses i 46 § i lagen om verkställighet av

böter (672/2002) få uppgifter om sådana domar och beslut som avses i 83 § 3 mom. 4 punkten i denna lag.

116 §

Andra myndigheters och serviceproducenters rätt till information

Utvecklings- och förvaltningscentret har oberoende av sekretessbestämmelserna rätt att avgiftsfritt av andra statliga myndigheter, Arbetskraftsmyndigheter, andra kommunala myndigheter, aktiebolaget Business Finland, Folkpensionsanstalten och arbetslöshetskassorna få de uppgifter som är nödvändiga för att centret ska kunna sköta sina lagstadgade uppgifter enligt denna lag eller någon annan lag när det gäller verkställighet, uppföljning och utvärdering av Arbetskraftsservice.

Arbets- och näringsministeriet har oberoende av sekretessbestämmelserna rätt att avgiftsfritt av utvecklings- och förvaltningscentret, andra statliga myndigheter, Arbetskraftsmyndigheter och andra kommunala myndigheter få de uppgifter som är nödvändiga för att ministeriet ska kunna sköta de uppgifter som föreskrivs för ministeriet i denna lag eller någon annan lag och som gäller verkställighet, uppföljning, utvärdering och styrning av Arbetskraftsservice.

Regionförvaltningsverken har oberoende av sekretessbestämmelserna rätt att avgiftsfritt av Arbetskraftsmyndigheter och av utvecklings- och förvaltningscentret få de uppgifter som är nödvändiga för den tillsyn som avses i 25 §.

Producenter av Arbetskraftsservice och producenter av sådan service till stöd för sysselsättning som en Arbetskraftsmyndighet ordnar och som överenskommit i en sysselsättningsplan eller en ersättande plan har oberoende av sekretessbestämmelserna rätt att avgiftsfritt av Arbetskraftsmyndigheter och av utvecklings- och förvaltningscentret få de uppgifter om enskilda kunder som är nödvändiga för att producera och ge service. Uppgifter om en kunds hälsotillstånd får lämnas ut till en serviceproducent endast om kunden skriftligt och specifikt samtycker till detta.

117 §

Rätt till information med avseende på antagning av studerande till Arbetskraftsutbildning

I fråga om 63 § som gäller antagning av studerande till Arbetskraftsutbildning har medlemmarna i sådan antagningsgrupp som avses i 1 mom. i den paragrafen för planering av utbildningen och antagning av studerande rätt att trots sekretessbestämmelserna ta del av inlämnade ansökningar till utbildningen jämte bilagor.

118 §

Utlämnande av uppgifter till arbetsgivare för tillsättande av platser och arbetsgivarens rätt till information

En Arbetskraftsmyndighet får till en arbetsgivare lämna ut sådana uppgifter om en arbetssökande som behövs för att tillsätta en plats endast med den arbetssökandes skriftliga samtycke. Samtycket eller vägran att ge samtycke ska antecknas i den enskilda kundens uppgifter.

Uppgifter som behövs för att tillsätta en plats är

- 1) den arbetssökandes namn och kontaktuppgifter, modersmål, övriga språkkunskaper och medborgarskap,
- 2) den arbetssökandes utbildning och avlagda yrkesexamina och till behövliga delar deras innehåll och vitsord,
- 3) tidigare anställningar jämte tillhörande uppgifter i arbetsintyg,
- 4) fullgjord värnplikt,

5) specialkompetens, arbets- och utbildningsönskemål samt en jobbsökarpresentation som den arbetssökande själv tagit fram och som är avsedd för arbetsgivare,

6) information om att personen har varit arbetslös arbetssökande under de senaste 12 månaderna utan avbrott i syfte att utreda de förutsättningar för att ingå arbetsavtal för viss tid som avses i 1 kap. 3 a § i arbetsavtalslagen och i 1 kap. 4 a § i lagen om sjöarbetsavtal.

Till en arbetsgivare får uppgifter om en arbetssökandes hälsotillstånd lämnas endast om den arbetssökande specifikt och skriftligt samtycker till detta och om uppgifterna är nödvändiga för att en ledig plats ska kunna tillsättas eller särskilda krav uppfyllas som gäller hälsotillståndet inom branschen i fråga, eller för att en arbetssökande med en skada eller sjukdom som gör det svårare att få arbete lättare ska få arbete.

För fullgörande av sysselsättningsskyldigheten enligt 108 § ska Arbetskraftsmyndigheten till den kommun som sysselsättningsskyldigheten gäller lämna ut uppgifter om grunden för skyldigheten och om den sysselsattas utbildning och arbetserfarenhet samt övriga i 2 och 3 mom. avsedda uppgifter som är nödvändiga med tanke på sysselsättandet.

För att fullgöra skyldigheten enligt de lagar som gäller arbetsavtals- och tjänsteförhållanden att återanställa uppsagda arbetstagare, tjänstemän och tjänsteinnehavare har arbetsgivare, oberoende av sekretessbestämmelserna och av andra begränsningar av rätten att få uppgifter, rätt att avgiftsfritt av Arbetskraftsmyndigheterna få information om huruvida en person som arbetsgivaren namngett är arbetssökande vid Arbetskraftsmyndigheten.

119 §

Särskilda bestämmelser om utlämnande av uppgifter

Utöver vad som föreskrivs i 115 § är Utvecklings- och förvaltningscentret oberoende av sekretessbestämmelserna skyldigt att på eget initiativ lämna ut uppgifter ur den informationsresurs som avses i 120 § till arbets- och näringsministeriet för upprättande av arbetsförmedlingsstatistik. Uppgifterna ska lämnas ut avgiftsfritt.

Tillstånd enligt 28 § i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) att lämna ut i 114 § avsedda sekretessbelagda uppgifter för statistikföring, vetenskaplig forskning eller myndigheters planerings- eller utredningsarbete beviljas enligt beslut av Utvecklings- och förvaltningscentret när det gäller uppgifter i den nationella informationsresurs som avses i 120 §.

120 §

Riksomfattande informationssystemtjänster för Arbetskraftsservice

Utvecklings- och förvaltningscentret ansvarar för att utveckla och förvalta den nationella informationsresursen för Arbetskraftsservice, den nationella serviceplattformen för Arbetskraftsservice och den riksomfattande helheten av kundinformationssystem för Arbetskraftsservice. Utveckling av de riksomfattande informationssystemtjänsterna för Arbetskraftsservice ska ske i samarbete med centret och de Arbetskraftsmyndigheter som använder tjänsterna.

Arbetskraftsmyndigheter är skyldiga att använda den nationella informationsresursen, den nationella serviceplattformen och den riksomfattande helheten av kundinformationssystem när de verkställer Arbetskraftsservice. I helheten av kundinformationssystem ingår ett system för hantering av kundrelationer, ett allmänt stödsystem och e-tjänster. Bestämmelser om vilka uppgifter som ska föras in i den nationella informationsresursen finns i 121 § och närmare bestämmelser om serviceplattformen i 14 kap.

Arbetskraftsmyndigheter kan skaffa tillägg som kompletterar den i 2 mom. avsedda helheten av kundinformationssystem. Ett tillägg ska vid behov vara kompatibelt med den helheten av kundinformationssystem. Utvecklings- och förvaltningscentret ska definiera de tekniska krav

och de krav avseende datasäkerhet som tillägg ska uppfylla för att de ska kunna tas in i denna helhet av kundinformationssystem. I fråga om behandling av personuppgifter i ett tillägg tillämpas denna lag.

121 §

Uppgifter som ska föras in i den nationella informationsresursen för arbetskraftsservice

Arbetskraftsmyndigheter och utvecklings- och förvaltningscentret är skyldiga att i den nationella informationsresursen föra in de uppgifter som behövs

- 1) för att ordna och producera arbetskraftsservice,
- 2) för att ordna, producera och följa upp tjänster för internationell rekrytering,
- 3) för att ordna kundservice över kommungränserna eller gränserna mellan sysselsättningsområden samt för rådgivning som gäller arbetskraftsservice,
- 4) för allmän styrning, planering och utveckling av arbetskraftsservice,
- 5) för att följa upp och utvärdera hur sysselsättningsförvaltningen är organiserad samt
- 6) för statistikföring och kunskapsbaserad ledning.

De uppgifter som avses i 1 mom. omfattar åtminstone de uppgifter som avses i 114 §. Genom förordning av statsrådet får närmare bestämmelser utfärdas om uppgifter som inte är personuppgifter och som ska föras in i den nationella informationsresursen.

Producenter av arbetskraftsservice kan i den nationella informationsresursen föra in uppgifter om hur upphandlad service framskrider och om dess resultat.

122 §

Radering och arkivering av uppgifter införda i den nationella informationsresursen för arbetskraftsservice

Utvecklings- och förvaltningscentret ska radera alla uppgifter om en kund eller serviceproducent ur den nationella informationsresursen när fyra år har förflutit från den dag då kundrelationen eller avtalsförhållandet upphörde. En uppgift behöver dock inte raderas om den behövs för att sköta ett uppdrag baserat på bestämmelser i lag eller ett ärende som fortfarande är anhängigt.

Bestämmelser om arkivering av uppgifter finns i arkivlagen (831/1994).

123 §

Personuppgiftsansvariga för den nationella informationsresursen för arbetskraftsservice

Utvecklings- och förvaltningscentret och arbetskraftsmyndigheterna är gemensamt personuppgiftsansvariga för den nationella informationsresurs som avses i 120 §.

I fråga om den nationella informationsresursen svarar utvecklings- och förvaltningscentret för följande:

- 1) skyldigheter för personuppgiftsansvariga enligt artikel 12.1 och 12.2 i den allmänna dataskyddsförordningen,
- 2) inbyggt dataskydd och dataskydd som standard enligt artikel 25 i den förordningen,
- 3) säkerhet i samband med behandlingen enligt artikel 32 i den förordningen,
- 4) konsekvensbedömning avseende dataskydd enligt artikel 35 i den förordningen,
- 5) förhandssamråd enligt artikel 36 i den förordningen och sådana andra skyldigheter med anknytning till informationssystemets informationssäkerhet som den personuppgiftsansvarige har enligt den förordningen.

Arbetskraftsmyndigheterna ansvarar för de andra än i 2 mom. avsedda skyldigheter som i den allmänna dataskyddsförordningen föreskrivs för personuppgiftsansvariga. Varje arbetskraftsmyndighet är personuppgiftsansvarig när det gäller kunderna.

Utvecklings- och förvaltningscentret eller arbetskraftsmyndigheten ansvarar för sina egna kunders del för att uppgifter lämnas ut ur den nationella informationsresursen till sådana aktörer som oberoende av sekretessbestämmelserna enligt lag har rätt att få uppgifter om kunder inom arbetskraftsservice.

124 §

Användarrättigheter till den riksomfattande helheten av kundinformationssystem

Utöver vad som föreskrivs i 16 och 17 § i lagen om informationshantering inom den offentliga förvaltningen (906/2019) ska bestämmelserna nedan i detta kapitel iakttas i fråga om kontroll av användarrättigheter och insamling av logginformation.

Användning av den riksomfattande helheten av kundinformationssystem förutsätter personliga användarrättigheter. Användarrättigheterna ska till sitt innehåll, sin omfattning, sina behörigheter och sin varaktighet begränsas till vad som är nödvändigt för att användaren ska kunna sköta sina uppgifter.

Den som beviljats användarrättigheter får behandla endast sådana i 114 § avsedda uppgifter som är nödvändiga för att personen ska kunna sköta sina uppgifter och endast på det sätt som är nödvändigt för att sköta uppgifterna.

Utvecklings- och förvaltningscentret ska utan dröjsmål anmäla avvikelser som upptäckts i logginformationen för helheten av kundinformationssystem till den arbetskraftsmyndighet vars personal har de användarrättigheter som avvikelserna har samband med. Arbetskraftsmyndigheten ska utan dröjsmål utreda vad de upptäckta avvikelserna beror på och, om avvikelserna beror på felaktigt eller lagstridigt förfarande, vidta behövliga åtgärder.

125 §

Beviljande av användarrättigheter till den riksomfattande helheten av kundinformationssystem

Användarrättigheter till den riksomfattande helheten av kundinformationssystem får beviljas personer anställda vid arbetskraftsmyndigheter, utvecklings- och förvaltningscentret, arbets- och näringsministeriet eller regionförvaltningsverk som sköter

- 1) uppgifter enligt denna lag,
- 2) sådana uppgifter enligt lagen om främjande av integration som gäller arbetskraftsservice,
- 3) uppgifter som gäller i lagen om yrkesutbildning avsedd arbetskraftsutbildning,
- 4) uppgifter enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa,
- 5) uppgifter enligt lagen om altheringsledighet,
- 6) uppgifter inom tillsyn, utveckling, uppföljning, statistikföring, prognostisering eller styrning och som hänför sig till sådana tjänster, stöd eller kundprocesser som avses i 1—3 punkten, till systemet för utkomstskydd för arbetslösa eller till systemet för altheringsledighet,
- 7) uppgifter för personuppgiftsansvariga eller uppgifter som gäller kontroll av användarrättigheter eller insamling av logginformation.

Användarrättigheter får dessutom beviljas den som

- 1) är anställd hos en aktör som på uppdrag av arbets- och näringsministeriet eller utvecklings- och förvaltningscentret utför särskild utvärdering, granskning eller utredning och där sköter utvärderings-, gransknings- eller utredningsuppgifter,

2) är anställd hos en aktör som på uppdrag av utvecklings- och förvaltningscentret utför utvecklings- eller förvaltningsuppgifter inom i 120 § avsedda informationssystemtjänster och där sköter sådana utvecklings- eller förvaltningsuppgifter,

3) är anställd hos en producent av arbetskraftsservice och där sköter uppgifter som gäller arbetskraftsservice.

I fråga om den riksomfattande helheten av kundinformationssystem beviljar arbetskraftsmyndigheter användarrättigheter till sina anställda samt till anställda hos i 2 mom. 3 punkten avsedda producenter av arbetskraftsservice när det är fråga om tjänster som arbetskraftsmyndigheten har upphandlat. Utvecklings- och förvaltningscentret beviljar användarrättigheter till sina anställda samt till anställda vid arbets- och näringsministeriet och vid regionförvaltningsverken. Centret beviljar dessutom användarrättigheter till personer anställda hos en i 2 mom. avsedd aktör som inte är verksam inom arbetskraftsservice, när det är fråga om service som centret eller arbets- och näringsministeriet har beställt eller upphandlat.

Utvecklings- och förvaltningscentret svarar för det tekniska aktiverandet av användarrättigheterna på basis av en anmälan från den myndighet som beviljat användarrättigheterna.

126 §

Ändring och upphävande av användarrättigheter till den riksomfattande helheten av kundinformationssystem

Den myndighet som beviljat användarrättigheter ska upphäva användarrättigheterna om

- 1) förutsättningarna enligt 125 § för beviljande av användarrättigheter inte längre uppfylls,
- 2) det är nödvändigt att upphäva användarrättigheterna av något annat än ett i 1 punkten avsett vägande skäl som hänför sig till skyddet av personuppgifter eller datasäkerheten för helheten av kundinformationssystem.

Den myndighet som beviljat användarrättigheter kan upphäva dem, om i 114 § avsedda uppgifter har behandlats i strid med 124 § 3 mom., den allmänna dataskyddsförordningen eller dataskyddslagen.

Den myndighet som beviljat användarrättigheter ska ändra dem, om de beviljade användarrättigheterna inte längre till sitt innehåll, sin omfattning, sina behörigheter eller sin varaktighet motsvarar det syfte för vilka de beviljades.

Den myndighet som beviljat användarrättigheterna ska utan dröjsmål underrätta utvecklings- och förvaltningscentret om att rättigheterna upphävs eller ändras. Statliga myndigheter som avses i 125 § 1 mom. och i 125 § 2 mom. avsedda aktörer som inte är verksamma inom arbetskraftsservice ska utan dröjsmål underrätta den myndighet som beviljat deras anställda användarrättigheter om grunderna på vilka användarrättigheterna upphävs eller ändras. Utvecklings- och förvaltningscentret ansvarar för det tekniska upphävandet eller ändrandet av användarrättigheter på basis av en anmälan från den myndighet som beviljat användarrättigheterna.

14 kap.

Serviceplattform

127 §

Syfte

På den nationella serviceplattform som avses i 120 § ska det tillhandahållas sådan arbetskraftsservice som avses i denna lag. Via serviceplattformen kan man logga in i de e-tjänster som är avsedda för kunder respektive arbetskraftsmyndigheter. Serviceplattformen kan användas för

att tillhandahålla även annan myndighetservice till stöd för arbetsmarknaden och andra arbetslivs- och utbildningstjänster.

Serviceplattformen är en öppen tjänst där en person kan skapa och publicera en jobbsökarprofil.

128 §

Skapande av en jobbsökarprofil samt uppgifterna i den

En person kan skapa en jobbsökarprofil utan att registrera sig som arbetssökande. Skapande av en jobbsökarprofil förutsätter inloggning på serviceplattformen. Inloggning förutsätter att användaren identifieras och användarvillkoren för plattformen godkänns. Bestämmelser om identifiering av tjänsteanvändare finns i 6 § i lagen om tillhandahållande av digitala tjänster (306/2019).

Den som skapar en jobbsökarprofil bestämmer vilka uppgifter den ska innehålla. Jobbsökarprofilen kan innehålla uppgifter om personens utbildning, arbetserfarenhet, övriga kompetenser och arbetsönskemål. Dessutom kan den innehålla en fritt formulerad presentation av den som skapat profilen och länkar till tjänster utanför serviceplattformen. Profilen får inte innehålla uppgifter som enligt lag är sekretessbelagda. Innan en fritt formulerad presentation och länkar läggs till ska administratören för plattformen informera den som skapat profilen om begränsningarna med avseende på uppgiftsinnehållet i presentationen och länkarna och konsekvenserna av dessa uppgifter med avseende på skyddet av personens personuppgifter.

En person kan när som helst redigera eller radera uppgifter i sin jobbsökarprofil, eller radera jobbsökarprofilen.

129 §

Publicering och sökning av jobbsökarprofiler

Det är frivilligt att publicera en jobbsökarprofil. Den som skapar en profil kan bestämma vilka delar av jobbsökarprofilen som publiceras och för hur lång tid. Ett slutdatum för den tid profilen är publicerad ska anges. Den som skapat profilen kan när som helst återkalla publiceringen.

Publicerade jobbsökarprofiler kan sökas och granskas endast av arbetsgivare som loggat in på serviceplattformen. Inloggning på serviceplattformen förutsätter att användaren identifieras och användarvillkoren för plattformen godkänns. På identifiering av arbetsgivare som använder tjänsten tillämpas 6 § 2 mom. i lagen om tillhandahållande av digitala tjänster.

Jobbsökarprofiler kan sökas endast genom enskilda sökningar där åtminstone yrkesbeteckning, kompetens eller geografiskt arbetsområde anges som sökvillkor.

130 §

Informationsresurs för jobbsökarprofiler

Uppgifterna i jobbsökarprofilerna används för att främja sysselsättningen och arbetsmarknadens funktion samt för statistikföring.

I 128 § avsedda uppgifter i jobbsökarprofiler registreras i en egen informationsresurs för jobbsökarprofiler som inte ingår i den informationsresurs som avses i 120 §. Uppgifter raderas från informationsresursen för jobbsökarprofiler när en person raderar sin jobbsökarprofil från serviceplattformen, men senast när det har gått ett år sedan personen sist loggade in på serviceplattformen.

Om den som skapat en jobbsökarprofil registreras som arbetssökande, kan i 114 § avsedda uppgifter i jobbsökarprofilen med den arbetssökandes samtycke kopieras till den nationella informationsresurs som avses i 120 §. På radering och arkivering av kopierade uppgifter tillämpas 122 §.

Utvecklings- och förvaltningscentret är personuppgiftsansvarigt för informationsresursen för jobbsökarprofiler.

131 §

Övervakning av användningen av serviceplattformen

Utvecklings- och förvaltningscentret ska upprätta användarvillkoren för serviceplattformen och övervaka användningen av plattformen samt övervaka att det innehåll som publiceras på plattformen överensstämmer med lag och med användarvillkoren. Användarvillkoren kan omfatta tjänsteanvändares och administratörens ansvar, tekniska krav avseende användning av serviceplattformen, preciserande genomförandevillkor för datasäkerheten och giltighetsvillkor för användarvillkoren. Närmare bestämmelser om innehållet i användarvillkoren får utfärdas genom förordning av statsrådet.

Utvecklings- och förvaltningscentret kan uppmana den som använder serviceplattformen att inom utsatt tid radera sådana delar av det innehåll som användaren publicerat som strider mot lag eller mot användarvillkoren. Om användaren inte iakttar uppmaningen inom utsatt tid, får centret radera innehållet i fråga. Om innehåll som användaren publicerat på plattformen upprepade gånger strider mot lag eller användarvillkoren, får utvecklings- och förvaltningscentret förhindra användaren från att använda plattformen för viss tid.

Utöver vad som föreskrivs i 49 § får även utvecklings- och förvaltningscentret ta bort en plattformsanmälan från serviceplattformen.

15 kap.

Betalning och återkrav av stöd, subventioner och ersättningar

132 §

Ansökan om, beviljande av och betalning av stöd, subventioner och ersättningar

Om inte något annat föreskrivs i denna lag, beviljar och betalar Arbetskraftsmyndigheten stöd, subventioner och ersättningar enligt denna lag.

Mottagaren av stöd, subvention eller ersättning ska lämna Arbetskraftsmyndigheten riktiga och tillräckliga uppgifter för utbetalning av stödet, subventionen eller ersättningen. Mottagare ska utan dröjsmål informera om väsentliga förändringar i de omständigheter som utgör villkor för att stödet, subventionen eller ersättningen ska betalas.

Närmare bestämmelser om förfarandet vid ansökan om, beviljande av och betalning av stöd, subvention och ersättning får utfärdas genom förordning av statsrådet.

133 §

Återbetalning av stöd, subventioner och ersättningar

En mottagare av stöd, subvention eller ersättning ska utan dröjsmål betala tillbaka ett sådant stöd, en sådan subvention eller ersättning eller sådana delar av dessa som mottagaren fått på felaktiga grunder, till för stort belopp eller uppenbart utan grund. Mottagaren ska också betala

tillbaka stöd, subvention eller ersättning eller delar av dessa om de inte kan användas på det sätt som förutsätts i beslutet om beviljande av stödet, subventionen eller ersättningen. Om det belopp som ska återbetalas är högst 100 euro, behöver det inte betalas tillbaka.

134 §

Återkrav av stöd, subventioner och ersättningar

Arbetskraftsmyndigheten ska bestämma att betalning av stöd, subvention eller ersättning som beviljats i enlighet med denna lag ska avbrytas eller upphöra samt att redan utbetalda stöd-, subventions- eller ersättningsbelopp ska återkrävas i sin helhet eller delvis, om mottagaren

1) inte har betalat tillbaka ett sådant stöd, en sådan subvention eller ersättning eller sådana delar av dessa som enligt 133 § ska betalas tillbaka,

2) har använt stödet, subventionen eller ersättningen för ett väsentligen annat ändamål än vad de har beviljats för,

3) har till arbetskraftsmyndigheten lämnat felaktiga eller vilseledande uppgifter om någon omständighet som väsentligt kunnat inverka på erhållandet av stödet, subventionen eller ersättningen, dess belopp eller villkor eller hemlighållit en sådan omständighet,

4) inte har lämnat riktiga och tillräckliga uppgifter för utbetalning av stödet, subventionen eller ersättningen,

5) har vägrat att lägga fram underlag som behövs för utbetalning eller i 139 § avsedd granskning eller att på annat sätt bistå vid betalning eller granskning, eller

6) i övrigt väsentligen har brutit mot bestämmelserna om användning av stödet, subventionen eller ersättningen eller mot villkoren i beslutet om beviljande av stöd, subvention eller ersättning.

Arbetskraftsmyndigheten ska också bestämma att betalning av stöd, subvention eller ersättning ska avbrytas eller upphöra samt att redan utbetalda stöd-, subventions- eller ersättningsbelopp ska återkrävas i sin helhet eller delvis om det framgår att de villkor för beviljande eller betalning som ställs i det beslut i vilket stödet, subventionen eller ersättningen beviljas inte uppfylls.

Ett lagakraftvunnet beslut om återkrav får verkställas i den ordning som anges i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

135 §

Ränta och dröjsmålsränta

På belopp som återbetalas eller återkrävs ska från och med den dag då stödet, subventionen eller ersättningen betalats årlig ränta betalas enligt 3 § 2 mom. i räntelagen (633/1982) utökad med tre procentenheter.

Om ett återkrävt belopp inte betalas senast på förfallodagen, ska på beloppet betalas en årlig dröjsmålsränta enligt den räntesats som avses i 4 § 1 mom. i räntelagen.

Bestämmelserna i 1 och 2 mom. tillämpas inte på stöd, subvention eller ersättning som beviljats enskilda kunder.

136 §

Jämkning

Arbetskraftsmyndigheten kan i de fall som avses i 133 och 134 § besluta att en del av det belopp som ska återbetalas eller återkrävas eller av räntan eller dröjsmålsräntan på det ska efterskänkas, om återbetalning eller återkrav till fullt belopp vore oskäligt med hänsyn till den

ekonomiska ställningen och omständigheterna för mottagaren av stöd, subvention eller ersättning eller med hänsyn till det förfarande eller den förändring i omständigheter som ligger till grund för återbetalningen eller återkravet.

Av särskilt vägande skäl kan Arbetskraftsmyndigheten besluta att det belopp som ska återbetalas eller återkrävas eller räntan eller dröjsmålsräntan på det beloppet ska efterskänkas i sin helhet.

137 §

Kvittning

Belopp som ska återbetalas eller återkrävas jämte ränta får indrivnas genom kvittning så att de dras av från stöd, subvention eller ersättning som Arbetskraftsmyndigheten beviljat samma mottagare.

Om det har beslutats att stöd, subvention eller ersättning som betalats till en enskild kund ska återkrävas, ska det vid kvittning av det belopp som enligt beslutet ska återkrävas mot stöd, subvention eller ersättning som Arbetskraftsmyndigheten senare betalar iaktas vad som i 4 kap. 48 § i utsökningsbalken (705/2007) föreskrivs om skyddat belopp vid utmätning av lön. Med samtycke av den enskilda kunden kan kvittning dock ske till ett större belopp.

138 §

När utbetalning och återbetalningsskyldighet förfaller samt tidsfrist för återkrav

Rätten att få utbetalning av ett beviljat stöd eller av en beviljad subvention eller ersättning förfaller, om den som beviljats stödet, subventionen eller ersättningen inte har lämnat sådana för utbetalningen nödvändiga godtagbara uppgifter inom den tid som utsatts i en förordning.

Skyldigheten enligt 133 § att återbetala stöd, subvention eller ersättning eller delar av dessa förfaller när tio år har förflutit från det att stödet, subventionen eller ersättningen eller det sista stöd-, subventions- eller ersättningsbeloppet har betalats ut.

Arbetskraftsmyndigheten ska fatta ett i 134 § avsett beslut om avbrytande av utbetalning, upphörande med utbetalning eller återkrav utan dröjsmål; av särskilda skäl kan beslutet fattas inom två kalenderår efter det att myndigheten har fått kännedom om en sådan omständighet med stöd av vilken utbetalning bör avbrytas eller upphöra eller återkrav inledas. Åtgärder för återkrav av stöd, subvention eller ersättning eller av ränta eller dröjsmålsränta på dessa får inte inledas efter att tio år har förflutit från det att stödet, subventionen eller ersättningen eller det sista stöd-, subventions- eller ersättningsbeloppet betalades ut.

139 §

Granskningsrätt

På stöd, subvention och ersättning som Arbetskraftsmyndigheten beviljar i enlighet med denna lag tillämpas vad som i 16—18 § i statsunderstödslagen (688/2001) föreskrivs om granskningsrätt, utförande av granskning och handräckning.

Det som föreskrivs i 1 mom. tillämpas inte på stöd, subvention eller ersättning som beviljats enskilda kunder.

16 kap.

Särskilda bestämmelser

140 §

Arbetskraftsmyndighetens uppgifter för att fullfölja omställningsskyddet

För att fullfölja omställningsskyddet ska Arbetskraftsmyndigheten

1) i situationer av uppsägning kartlägga tillsammans med arbetsgivaren och personalens företrädare behovet av offentlig Arbetskraftsservice samt samordna denna service med träning eller utbildning som arbetsgivaren betalar,

2) i fråga om offentlig Arbetskraftsservice bistå arbetsgivaren med att upprätta och genomföra en handlingsplan enligt 21 § i samarbetslagen (1333/2021), 9 § i lagen om samarbete mellan arbetsgivare och arbetstagare i kommuner och välfärdsområden (449/2007) och 25 § i lagen om samarbete inom statens ämbetsverk och inrättningar (1233/2013),

3) reservera tillräckliga resurser och förbereda sig på behövliga åtgärder efter att av en arbetsgivare ha fått ett meddelande enligt 9 kap. 3 a § i Arbetsavtalslagen, 10 kap. 4 § i lagen om Sjöarbetsavtal eller 37 a § i lagen om tjänsteinnehavare i kommuner och välfärdsområden (304/2003).

Om omställningsförhandlingarna gäller en arbetsgivares verksamhetsställen i två eller flera Arbetskraftsmyndigheters verksamhetsområden eller om de som sägs upp hos arbetsgivaren har sin hemkommun i olika Arbetskraftsmyndigheters verksamhetsområden, ska Arbetskraftsmyndigheterna samarbeta för att fullgöra de uppgifter som anges i 1 mom.

141 §

Ordnanande av utbildning inom omställningsskyddet

Om en arbetssökande enligt 69 § är berättigad till utbildning inom omställningsskyddet, ska Arbetskraftsmyndigheten såsom utbildning inom omställningsskyddet för personen ordna sådan utbildning för att öka yrkesfärdigheterna eller stödja företagsverksamhet som överenskommit i sysselsättningsplanen.

Arbetskraftsmyndigheten ska för en uppsagd person som har rätt till utbildning inom omställningsskyddet och meddelar vilja att delta i sådan utbildning fastställa maximivärdet för utbildningen med hjälp av de uppgifter som anmälts till det inkomstregister som avses i lagen om inkomstdatasystemet (53/2018), samt årligen fakturera Sysselsättningsfonden i efterskott för kostnaderna av i 8 kap. avsedda utbildningar.

142 §

Förvägran av offentlig Arbetskraftsservice

Arbetskraftsmyndigheten kan av orsaker som nämns i 49 § 2 mom. vägra att

1) tillhandahålla en arbetsgivarkund Arbetsförmedlingsservice,

2) hänvisa en enskild kund till arbetsprövning,

3) anskaffa Arbetskraftsutbildning som gemensamt anskaffad utbildning, eller

4) bevilja lönesubvention eller startpeng.

Arbetskraftsmyndigheten ska fatta ett skriftligt beslut om förvägran av i 1 mom. avsedd service.

143 §

Privat Arbetskraftsservice

Med privat arbetskraftsservice avses i denna lag arbetsförmedling och annan service med anknytning till jobsökning som är oberoende av arbetskraftsmyndigheterna och som tillhandahålls av fysiska eller juridiska personer samt uthyrning av arbetskraft.

Aktörer som tillhandahåller privat arbetskraftsservice ska när de tillhandahåller i 1 mom. avsedd service iakta jämlikhet och får inte bjuda ut minderåriga arbetstagare för arbete där anställning av minderåriga är förbjuden enligt lagen om unga arbetstagare.

Arbets- och näringsministeriet har rätt att för tillsynen över privat arbetskraftsservice få uppgifter om servicen av aktörer som tillhandahåller privat arbetskraftsservice eller av sammanslutningar som företräder dem. Arbets- och näringsministeriet kan tillsammans med arbetsmarknadsorganisationerna behandla frågor om samarbetet mellan arbetskraftsmyndigheterna och privat arbetskraftsservice och frågor om verkställighet av skyldigheten att lämna uppgifter enligt detta moment. Genom förordning av statsrådet får utfärdas närmare bestämmelser om de uppgifter som ska lämnas samt om förfarandet för att ge in uppgifterna.

144 §

Förbud att ta ut avgift för privat arbetsförmedling

Aktörer som tillhandahåller privat arbetskraftsservice får inte ta ut avgifter av enskilda kunder för sådan service som motsvarar arbetsförmedlingsservice enligt 43 §, information och rådgivning om lediga platser och jobsökning enligt 50 § eller registrering som arbetssökande enligt 27 § (*förbud att ta ut avgift för arbetsförmedling*). Avgift får inte heller tas ut av hyrda arbetstagare som efter uppdragets slut anställs av ett i 1 kap. 7 § i arbetsavtalslagen avsett användarföretag.

Förbudet att ta ut avgift för arbetsförmedling gäller inte verksamhet där finländska ungdomar utomlands och utländska ungdomar i Finland erbjuds en möjlighet till utlandsvistelse i utbyte mot hemarbeta i familjer.

Bestämmelser om straff vid överträdelse av förbudet att ta ut avgift för arbetsförmedling finns i 47 kap. 6 § i strafflagen.

17 kap.

Ändringssökande

145 §

Omprövningsbegäran och besvär

Om inte något annat föreskrivs i denna lag får omprövning begäras i ett beslut som en arbetskraftsmyndighet eller utvecklings- och förvaltningscentret har fattat med stöd av denna lag. Bestämmelser om begäran om omprövning finns i förvaltningslagen.

Vid sökande av ändring i förvaltningsdomstol tillämpas lagen om rättegång i förvaltningsärenden (808/2019), om inte något annat föreskrivs nedan i denna lag.

146 §

Sökande av ändring i beslut om avslag på registrering, om utbildning inom omställningsskyddet och om kostnadsersättning

I beslut av en arbetskraftsmyndighet om avslag på registrering, om utbildning inom omställningsskyddet och om sådan kostnadsersättning som avses i 103 § 3 mom. får ändring sökas hos

besvärsnämnden för social trygghet. Bestämmelser om sökande av ändring i försäkringsdomstolen finns i lagen om rättegång i försäkringsdomstolen (677/2016).

Besvärsskriften i ett 1 mom. avsett ärende ska lämnas till den Arbetskraftsmyndighet som fattat beslutet inom 30 dagar från dagen då den ändringssökande har fått del av beslutet. Arbetskraftsmyndigheten ska behandla besvären som en begäran om omprövning. Om Arbetskraftsmyndigheten inte kan ompröva beslutet, ska den inom 30 dagar från att besvärstiden upphört sända besvärsskriften och sitt utlåtande till den behöriga besvärinstansen.

147 §

Förbud mot att söka ändring i vissa beslut

Omprövning av beslut får inte begäras eller besvär över beslut anföras till den del

1) ett beslut om antagning av studerande till Arbetskraftsutbildning grundar sig på en sådan bedömning av utbildningsbehovet som avses i 63 § 2 mom. 2 punkten; omprövning får inte heller begäras eller besvär anföras till den del beslutet om antagning av studerande grundar sig på en sådan lämplighetsbedömning som avses i 3 punkten i den paragrafen när det är fråga om gemensam anskaffning av Arbetskraftsutbildning enligt 62 §,

2) lönesubvention har nekats på basis av prövning gjord av Arbetskraftsmyndigheten enligt 82 § 2 mom., 87 § 1 mom. eller 87 § 3 mom. 3 punkten; omprövning av ett beslut om lönesubvention får inte heller begäras eller besvär över beslutet anföras till den del beslutet baserar sig på prövning gjord av Arbetskraftsmyndigheten av lönesubventionens varaktighet enligt 87 § 3 mom., 89 § 2 mom. eller 90 § 2 mom.,

3) ersättning enligt 102 § för kostnader för att söka arbete eller söka sig till service har nekats på den grunden att ett i 2 mom. i den paragrafen angivet villkor inte uppfylls,

4) en i 103 § 3 mom. avsedd kostnadsersättning har nekats på basis av Arbetskraftsmyndighetens prövning av ändamålsenligheten,

5) ett avgörande meddelats om att de villkor för sysselsättning som anges i 4 § i lagen om Jobbkanalen Ab inte uppfylls.

Omprövning får inte begäras eller besvär anföras när det gäller beslut av en Arbetskraftsmyndighet att inte tillhandahålla en kund sakkunnigbedömningar, vägledning avseende yrkesval och karriär, träning eller prövning eller att inte stödja den arbetssökandes frivilliga studier eller att inte godkänna ett meddelande om avbrott i studerandet med stöd.

Omprövning får inte begäras och besvär får inte anföras när det gäller en sysselsättningsplan som avses i denna lag eller ett av Arbetskraftsmyndigheten på grundval av 78 § lämnat Arbetskraftspolitiskt utlåtande om att rätten till arbetslöshetsförmån upphör. Bestämmelser om hur rätten till arbetslöshetsförmån påverkas av att sysselsättningsplanen inte följs och om sökande av ändring i fråga om detta samt om sökande av ändring i övrigt i ett beslut som Folkpensionsanstalten eller en arbetslöshetskassa meddelat på basis av ett Arbetskraftspolitiskt utlåtande finns i lagen om utkomstskydd för arbetslösa.

148 §

Hur omprövningsbegäran och besvär inverkar på verkställigheten av beslut

Ett beslut som meddelats med stöd av denna lag får verkställas även om omprövning av beslutet har begärts eller besvär har anförts, om inte den myndighet som behandlar omprövningsbegäran eller besvärmyndigheten bestämmer något annat.

18 kap.

Ikraftträdande

149 §

Ikraftträdande

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

Helsingfors den 23 mars 2023

Republikens President

Sauli Niinistö

Arbetsminister Tuula Haatainen